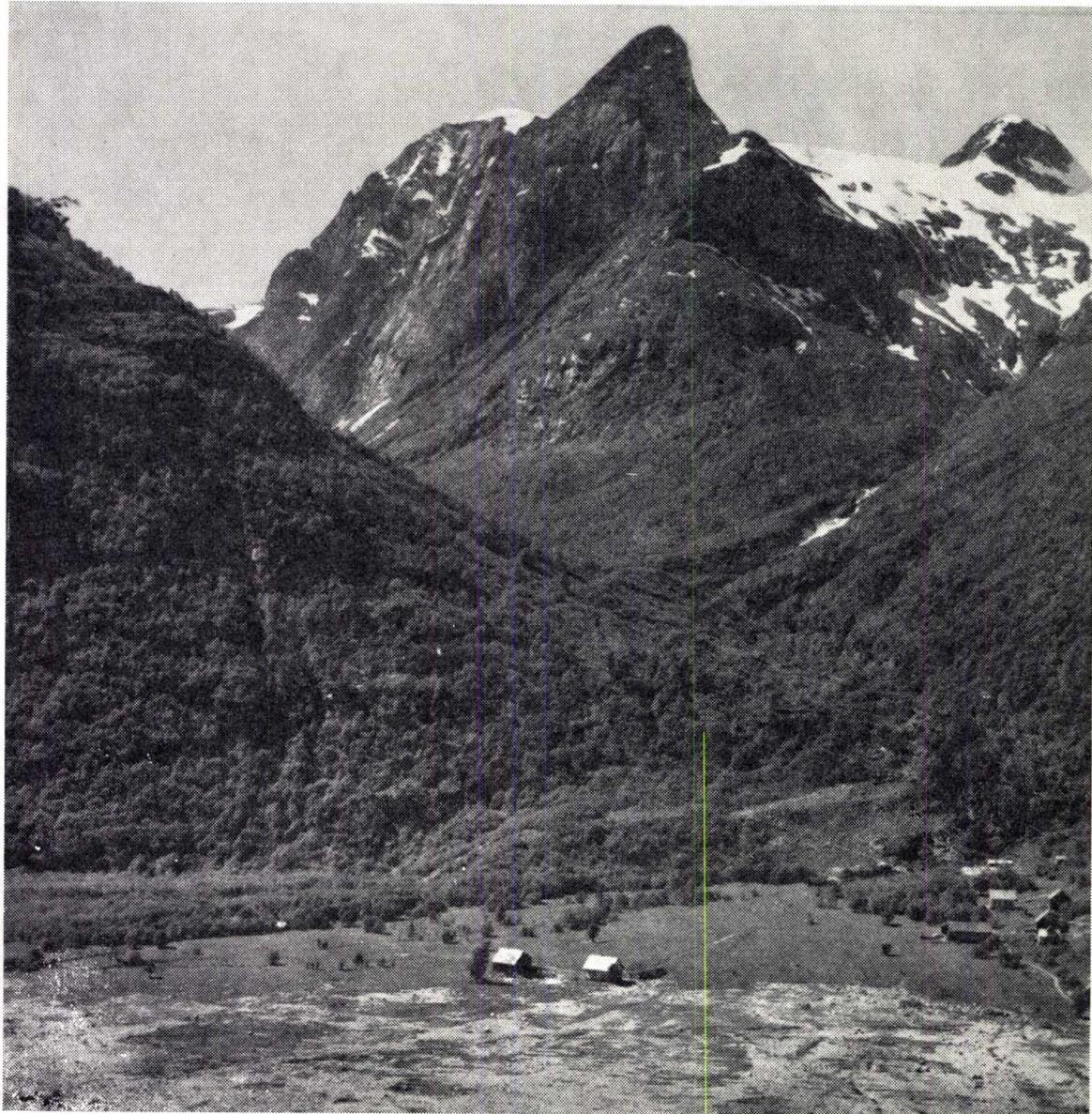

FOSSEKALLEN

MEDDELELSESBLAD FOR NVE

FRÄFLYTT GREND

NR. 2 JUNI 1965 12. ÅRGANG

FOSSEKALLEN

Utgjeve av
Hovedstyret for vassdrags-
og elektrisitetsvesenet

*

Kjem ut 4 gonger i året

*

Opplag 3900

REDAKTØR: SIGURD NESDAL

Bladstyret:

ØYSTEIN FLACK, oppnemnd av Hovedstyret.

T. ERIKSEN, oppnemnd av Ingeniørforeningen.

F. STORAKER, oppnemnd av Sjef- og sekretærforeningen.

SIGRID BRUVOLL, oppnemnd av Fullmektig- og assistentforeningen.

THORBJØRN GRAN, oppnemnd av Norsk Elektriker- og Kraftstasjonsforbund.

GUNNAR JACOBSEN, oppnemnd av Norsk Tjenestemannslags gruppe.

Adresse:

Norges Vassdrags- og Elektrisitetsvesen, Middelthunsgt. 27 B, Oslo 3. Boks 5091.

Telefon: Bysamt. 46 98 00. Riks. 46 38 80.

Postgirokonto: 5205.

INNHALD

	SIDE
Me heisar vårt flag	2
Arvid Storsveen	3
Vassdragstilsynet	4
Hovedstyretur	5
Olav Lie	9
Olaf Tronsgaard	9
Frimerke	10
Referat fra NEVF's møte ...	10
Arsfest	11
Disponering av vasskrafta ..	12
Organisasjonane og vi	14
Smånytt	15
Ny direktør	16
Ordet fritt	16
3. distrikt	17
Sjukesøster og lækjar	18
Pålsbu	18
Biblioteket	19
Skirenn	20
17. mai på Innset	23
Personalforandring	24

Me heisar vårt flag for me er eit folk
og eig oss vårt eige tun.
Der merket skal standa bolk etter bolk
og lysa frå brun til brun.

Og tunet det ligg på knaus attmed sjø
og flaget det vert då standadne so,
at bjarte skimten kann falla derav
so vida om land og hav.

Per Sivle.

ARVID STORSVEEN

Det er med glede og i en følelse av dyp takknemlighet at nedskriveren av disse linjer etterkommer redaktørens anmodning om å minnes en av etatens unge menn som under siste krig satte alt inn i frigjøringsarbeidet, til slutt også livet.

Imidlertid er det så at selve personligheten Arvid Storsveen skinner klarere og tydeligere i erindringen enn de detaljer som i et slikt minneord også ville hatt sin store berettigelse.

Arvid Storsveen begynte i NVE som nybakt bygningsingeniør fra NTH 1. januar 1940 og arbeidet i Forbygningsavdelingen. Han var fysisk og intellektuelt ypperlig utrustet for det yrke han hadde utdannet seg til og ville sikkert ha kunnet yte etaten og samfunnet store tjenester om han hadde fått leve.

Men var han ypperlig rustet for en slik sivil gjerning, var han det ikke mindre når det gjaldt å sette alt inn på en oppgave som krevde den ytterste innsats. Han kom tidlig under okkupasjonen med i motstandsarbeidet.

En formiddag kom han inn til nedskriveren og meddelte at nå måtte han forsvinne. Det varte heller ikke mange timer før det fra tyskernes side ble spørsmål etter ham. Han var da offisielt på tjenestereise i distriktet. Men fra den «tjenestereisen» kom han aldri tilbake i etaten.

Han fortsatte imidlertid sin virksomhet i motstandsarbeidet både her i landet og ute og med viktige oppdrag. I krigens senere år var han tilbake i Norge — også i Oslo hvor nedskriveren en gang traff ham i dekning. Han var da levende opptatt med sin farefulle gjerning og ingenlunde knekket. Men ikke lenge etter møtte han sin skjebne i et bakhold, hvorfra han ikke kom levende tilbake.

Det er ungdom som Arvid Storsveen som umiddelbart faller en i tankene ved Nordahl Griegs skjønne hyldest:

„De beste ble aldrig vår fremtid,
de beste har nok med å dø.”

ARNE ARNESEN

VASSDRAGSTILSYNET

Vassdragstilsynet, VVT, er underlagt Vassdragsdirektoratet. Arbeidsområdet er generelt sett offentlig tilsyn med vassdragsanlegg.

I forbindelse med den midlertidige konsesjonslov av 1906 som ble avløst av loven om hjemfallsrett av 18. september 1909, kom det på tale å opprette en egen avdeling ved Vassdragsvesenet for kontroll med anlegg.

I St. prp. nr. 1 av 1908 vedrørende bevilgning til Vassdragsvesenet ble det omtalt oppretting av et kontor for «tilsyn med Vandbyggningsarbeider» — et tilsyn som skulle omfatte både eldre og nye anlegg.

I St. prp. nr. 1 av 1909, også vedrørende bevilgning, foreslår Vassdragsdirektøren at det blir opprettet «en egen avdeling ved Vassdragsvesenet for kontroll med anlæg». Det forutsettes ansatt en «avdelingsingeniør av 2. klasse og 4 ingeniørassistenter». Videre, — som leder av kontoret — «en avdelingsingeniør av 1. klasse».

Vassdragsdirektøren begrunner opprettelsen av «kontrollavdelingen» på følgende måte: «Det offentliges interesser i vassdragene — direkte og indirekte — er i stadig stigende, ikke alene fordi den i stedse videre utstrekning foregaaende regulering av vore vassdrag og utbygning av fosser er av stor nationaløkonomisk betydning, men navnlig paa grund av den i de senere aar av statsmyndighetene hævdede opfatning av eiendomsretten til vassdragene, hvorefter det ansees berettiget ved koncessioner på erhvervelse av fosser og paa regulering av vassdrag at ta forbehold om, at vandkraften med tilhørende anlæg osv. om kortere eller længere tid skal tilfalde staten. Herved vil med tiden ialfald en væsentlig del av landets vandkraft bli statens eiendom.»

«Skal nemlig et forbehold om, at anlæggene efter en periode av mellem 50 og 100 aar tilfalder staten, skaffe denne de tilsigtede fordele, vil det være en bydende nødvendighet for det offentlige at paase, at arbeidet utføres saaledes, at ikke vedlikeholdelseskontoen

etter eiendommenes overtagelse blir urimelig stor.»

Ellers uttalte Vassdragsdirektøren:

«Hensynet til den almindelige sikkerhet tilsiger ogsaa i mange tilfælde en saadan.» (Kontroll av anlegg.)

I sin bemerkning til «Lit. 3 c lønninger» finner departementet «at den av vassdragsdirektøren foreslaaede ordning med en fast kontrollavdeling vil være den formaalstjenligste».

I «Indst. S VI A fra veikomiteen angaaende bevilgning til vassdragsvesenet for budgetterminen 1. juli 1909—30. juni 1910 . . . finner komiteen at maatte slutte sig til forelægget og indstiller under nærværende post overensstemmende hermed.»

«Kontrollavdelingen» ble opprettet i 1909. Leder ble «avdelingsingeniør av 1. ste klasse» Vincens Stoltenberg Bull. I innstilling til budsjett for 1910—1911 ble det foreslått et reisestipendium for Vassdragsvesenets kontrollavdeling stort kr. 800.00. Ingeniør Bull foretok en studiereise til Tyskland, Østerrike og Sveits i 1911. Hans indberetning om denne reise, datert februar 1912, finnes i Vassdragstilsynets arkiv.

Det ser ut til at ingeniør Bull har bestyrt «kontrollavdelingen» alene fram til 1914—15, muligens med tilfeldig hjelp fra ingeniører innen etaten.

I årene som fulgte ble det imidlertid ansatt flere ingeniører, og i slutten av 1917, ved overtakelsen av ervervsloven og vassdragsreguleringsloven, var det i alt beskjeftiget 5—6 ingeniører ved «kontrollavdelingen».

«Kontrollavdelingen» besto som egen avdeling under Vassdragsdirektøren til Hovedstyrets opprettelse i 1920, og under Vassdrags- og Fløtningsdirektoratet fram til endringen i Administrasjonsordningen av 1935. Vassdragsvesenet ble da inndelt i 6 avdelinger, og «Kontroll med vassdragsanlegg» ble underlagt Vassdragsavdelingen.

Antall av ingeniører som har vært beskjeftiget ved «kontrollavdelingen», etter siste krig kalt

«Vassdragstilsynet», har variert i årene etter 1920, avhengig av arbeidsmengde, bevilgninger og, i de siste år, tilgang på arbeidskraft. For tiden arbeider det 4 ingeniører ved Vassdragstilsynet, inklusive kontorleder.

*

I konsesjonsloven av 1917 § 2, 15 — i forbindelse med ervervs-konsesjoner, og i lov om vassdragsreguleringer av samme år § 12, 10 — i forbindelse med reguleringskonsesjoner, ble det betinget tilsyn med utbyggingen, respektivt reguleringsanleggene. «Anleggets utførelse så vel som dets senere vedlikehold og drift skal være undergitt offentlig tilsyn, og utgiftene herved erstattes av koncessionæren» (henholdsvis «utredet av anleggets eier» ved vassdragsreguleringer). Departementet bemyndiger Hovedstyret (Vassdragstilsynet) til å foreta dette tilsyn.

Tilsynet gjaldt tidligere ikke Statsreguleringer, men i et notat av 16. februar 1957 erklærte Generaldirektøren seg enig i at «samtlige statens reguleringsanlegg undergis kontroll ved Vassdragsavdelingen på samme måte som nå for kommunale anlegg». Denne bestemmelse ble lovfestet ved lov av 10. april 1959 om endringer i Vassdragsreguleringsloven av 14. desember 1917. Her ble § 12, 10 også gjort gjeldende for vassdragsreguleringer som utføres for statens regning.

Imidlertid er det en betydelig del av norske vassdragsanlegg som ikke kommer inn under offentlig tilsyn på grunn av at de ikke er undergitt konsesjon eller tillatelse. Dette gjelder også dammer, bl. a. flere eldre reguleringsdammer og inntaksdammer for statlige og kommunale kraftanlegg som ikke er underlagt ervervsloven.

Foruten de ovenfor nevnte regulerings- og kraftanlegg blir det vanligvis betinget tilsyn med vassverksdammer når de må ha ekspropriasjonstillatelse etter lov om vassdragene av 15. mars 1940, § 17, og ved bygging av kraftverk med ekspropriasjonstillatelse etter samme lovs § 62.

HOVEDSTYRETUR

Naturvern eller kraftutbygging?

(Første del stod i nr. 1)

Onsdag aften, 16. september f. å., kom NVE's hovedstyre i følge med en del av etatens tjenestemenn i Oslo på sin fortsatte befaringsreise til Oppdal Turisthotell. (Se forrige nr. av «Fossekalen».)

Det var til neste dag tillyst to åpne møter, kl. 9.00 i Kinosalen på Oppdal og kl. 18.00 i Samfunnshuset på Sunndalsøra, forat delegasjonen skulle få anledning til å høre grunneieres og andre interessertes synsmåter om den regulerings- og overføringsplan som Sør-Trøndelag Elektrisitetsverk (STE) har søkt om tillatelse til å gjennomføre i Oppdal og Sunndal herreder. Planen, som på begge møter ble skissert av direktør Knut Skrindo i STE, går ut på at verket endrer den naturlige vassføring i elvene Vekveåa, Dørremsåa, Festa, Vindøla og Driva i Oppdal herred av Sør-Trøndelag fylke samt Erga og Driva i Sunndal herred av Møre og Romsdal fylke ved å foreta disse reguleringer og overføringer:

1. Regulere Vekveåa mellom kotene 695,0 og 696,5 og overføre denne gjennom tunnel til Dørremsåa.
2. Regulere Dørremsåa mellom kotene 679,0 og 681,5 og overføre dennes avløp og det overførte avløp fra Vekveåa gjennom tunnel til Gjevilvatn.
3. Regulere Gjevilvatn mellom kotene 660,0 og 648,0 ved 12,0 m senkning, som gir et magasin på ca. 266 mill. m³, og overføre avløpet til Angårdsvatn gjennom et kraftverk — Vassli.
4. Regulere Angårdsvatn mellom kotene 582,0 og 579,0 ved 3,0 m senkning og regulere Dalsvatn mellom kotene 582,0 og 580,0 ved 1,0 m hevning og 1,0 m senkning — dette gir et samlet magasin for begge vatn på ca. 10 mill. m³ — overføre Dalsbekken til Dalsvatn og overføre avløpet fra Angårdsvatn—Dalsvatn gjennom Driva Kraftverk til Driva ved Hagen i Sunndal på kote ca. 165 samt delvis å pumpe avløpet til Gjevilvatn gjennom Vassli Kraftverk, som forutsettes bygd som et pumpekraftverk.

Utbyggingskostnadene er i alt anslått til 84 mill. kroner, og den samlede kraftproduksjon i Vassli og Driva kraftverker er beregnet å ville utgjøre ca. 370 GWh i et middelår.

Direktør Skrindo framholdt at Stor-Festa-prosjektet har overordentlig stor betydning for løsningen av Sør-Trøndelag fylkes kraftproblemer. Dette fylke er ikke rikt forsynt med utbyggbare kraftkilder og må sikkert på langt sikt slik som

Jenstadvjuvet.

hittil basere seg på krafttilførsel fra andre fylker. Men dette bør ikke være tilfelle så lenge Sør-Trøndelag har nyttbare vassdrag og magasiner som kan utbygges til rimelig pris. Sør-Trøndelag er det eneste større fylke nordafjells hvor det ikke ennå fins et større kraftverk. I dette fylke er det for tiden i gang bygging av tre større kraftkrevende bedrifter, nemlig ferrosilium-verkene på Holla (i Hemne) og i Thamshamn og silisiumkarbidfabrikken i Orkdal. Disse vil i første omgang tilsammen ha et kraftbehov på 340 stigende til 720 GWh og fullt utbygd ca. 1250 GWh. Med henblikk på størst mulig dekning av dette behov foreligger det i fylket planer også om utbygging av Sjøa-vassdraget og Svorka—Trevja-vassdraget. Men selv om også disse planer blir gjennomført, vil det i Sør-Trøndelag oppstå et betydelig udekket behov for elektrisk kraft, og dette kan medføre at nye industriprosjekter i fylket ikke vil kunne realiseres.

Fra møtet på Oppdal kjørte hovedstyret med følge i strålende vær ut på befarings i de aktuelle områder. Elver og vatn viste seg her fra sin mest solglitrende side, og de høstlige farger i skog og mark kunne framheve sin betagende prakt. Det var som naturen bestrebet seg på å demonstrere hvor vakker den er når den er uberørt. Først gikk turen inn til Gjevilvatn ved foten av et storslagent fjell-landskap. På en bakkekam med fin utsikt over vatnet og inn i

☆ ~~~~~ ☆

Vassdragsloven (1940) § 144 inneholder også en bestemmelse om at «Kongen kan i den utstrekning han finner det nødvendig, anordne tilsyn med vassdrag og med utførelse, bruk og vedlikehold av anlegg i eller over vassdrag». I enkelte tilfeller blir det da også anordnet tilsyn etter denne paragraf.

Til slutt vil jeg nevne at Vassdragsloven også inneholder en bestemmelse § 120: «Når et anlegg i vassdrag er så dårlig bygd eller vedlikeholdt eller av andre grunner i en slik tilstand at det etter Hovedstyrets mening frembyr fare for menneskeliv eller for offentlige eller almene interesser eller for vesentlig skade på annen-

manns eiendom, kan Hovedstyret gi eieren pålegg om straks å sette anlegget i forsvarlig stand eller ta det bort.»

Hovedstyret kan ifølge denne paragraf gripe inn også overfor anlegg som ikke er underlagt offentlig tilsyn.

Bjarne Sundt.

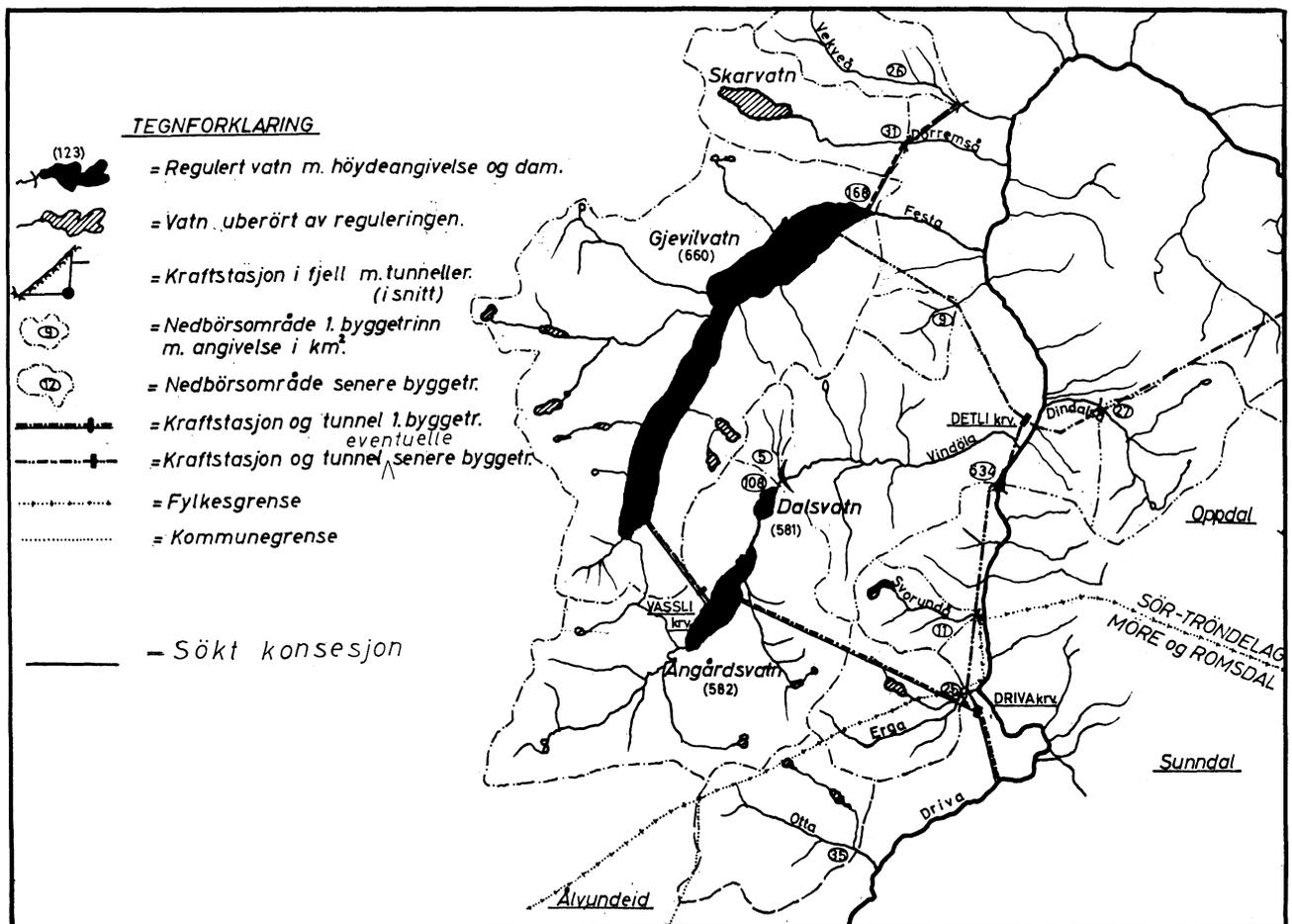
fjellheimen lå den store Gjevilvasshytta, oppført i gammel bygningsstil, sikkert et deilig sted for turister både sommer og vinter. Rundt selve vatnet var det en del løvskog, store myrpartier og noe beitemark, ingen fast bebyggelse, men en del hytter og setrer. Noen av disse bruker vatnet/isen som atkomstveg. Tappingen av Gjevilvatn vil ved å ødelegge isen gjøre dette ufarbart om vinteren og vil åpenbare skjemmende strender om sommeren. Den vil også minske fiskebestanden, og også på den måten gjøre denne «perle blant norske fjellsjøer» mindre tiltrekkelige. Dette er den frykt som næres av turistlivets menn, av grunneiere og av de som har eller ønsker seg hytte i dette området.

Gjevilvatn er imidlertid det eneste vatn i Stor-Festa-området hvor det er gjørlig å skape et magasin som er av noen størrelse og kan muliggjøre en lønnsom utbygging av Driva med sideelver, fikk vi vite. Men STE gjør regning med at tapping fra dette hovedmagasin ville skje praktisk talt bare i vinterhalvåret og at det vil bli fylt opp utover våren og forsommeren. Nettopp for å kunne oppnå denne oppfylling og samtidig utnytte magasineringsmulighetene i Gjevilvatn er det Vassli Kraftverk er tenkt bygd også som et pumpeverk slik at en i mai, juni og juli pumper vatn fra Angårdsvatn (tilført Dalsvatn) — som skal tjene som regulerings- og inntaksmagasin for Driva Kraftverk — opp i Gjevilvatn. (Det er planlagt bygd dam ved utløpet av Dalsvatn, og Dalsbekkens nedbørsfelt overføres til Dalsvatn gjennom en kanal. Elva mellom Dalsvatn og

Angårdsvatn er tenkt utdypet slik at Dalsvatn kan senkes — til kote 580). Det står vel likevel ikke til å nekte at det etter en senkning på 12 m vil bli besværligere å få båt på vannet om våren og forsommeren, fordi vannstanden da ennå er lav, likeså å komme i land fra båt, videre at istransporten vil bli vanskeligere, kanskje endog umulig, slik at skogsdriften må stoppes.

Angårdsvatn ligger i Storlidalen. Denne så vel som Gjevilvassdalen ligger i utkanten av Trollheimen og er omkranset av høye fjell. På Vassli gård hadde vi dagens lunsjpause, og studerte så terrenget hvor kraftstasjon m. v. er tenkt lagt. Deretter fortsatte turen nedover Drivdalen, hvor vi hadde flere stopp, bl. a. der hvor Driva Kraftverk m. v. tenkes bygd (ved Hagen) og der hvor tippmassene fra tilløpstunnelen, fordelingsbassenget, atkomsttunnelen, trykksjakten og avløpstunnelen er tenkt plassert. Fra Gjøra tok vi en avstikker inn gjennom Grødalen og Svissdalen. Et natursceneri som det neppe kan oppvises maken til åpnet seg for oss i Jenstadjuvet. Seks små dalfører og like mange elver møtes i dette juvet. De fem av elvene styrter seg her ut i Grøvu som i øvre Sunndal renner ut i Driva og utgjør det største tilløpet til denne hovedelv. Jenstadjuvet er foreslått fredet i 10 år.

De to åpne møtene ble som vanlig ledet av generaldirektør Roald, som innledningsvis gjorde oppmerksom på at hovedstyret ikke kunne innlate seg på noen diskusjon om den planlagte regulering m. v., men var kommet for å gjøre studier i marken og å

høre hvilke meninger som gjør seg gjeldende om planen.

Ordfører Bjørndal i Oppdal meddelte at kraftforsyningen i Oppdal herred er utilstrekkelig. Kommunen er nektet konsesjon på videre utbygging av sitt eget kraftverk (i Festa). Kommunestyret har funnet at fordelene ved en regulering etter STE's plan langt overstiger skadene, har enstemmig anbefalt at konsesjon gis og håper at STE får virkeliggjøre planen temmelig fort. Oppdals næringsliv er ensidig, og man regner med at utbyggingsarbeidene og tilgangen på elektrisk kraft vil skape økt sysselsetting av befolkningen i distriktet. Det er kommunestyrets forutsetning at innbyggerne i Oppdal får dekket sitt kraftbehov nå og i framtiden så vel til husbehov og gårdsbruk som til industri og at alle de skader som de prosjekterte reguleringer og overføringer volder blir erstattet fullt ut.

Knut Dørum, formann i arbeidsutvalget for turistnæringen i Oppdal og representant for grunneiere, pekte på den store betydning fjellet har for det enkelte gårdsbruk i Oppdal, likeså vassdragene, idet disse bl. a. gir drikkevann til folk og fe og danner grenseskille mellom eiendommer. Han ville ikke nedlegge protest mot reguleringsplanen, men håpet at det blir fastsatt erstatninger som monner. Dørum framholdt at turistnæringen er i rask vekst i Oppdal. Man må av den grunn sørge for at ikke fiskemulighetene i elver og vatn blir ødelagt. Det er også viktig at Gjevilvatn er fylt opp innen turistsesongen tar til.

Hotelleier Schönheyder, bestyrer av Gjevilvasshytta, hevdet at turistnæringen gir en god og sikker helårsinntekt i Oppdal. Gjevilvassdalen er med hensyn til naturskjønnhet noe av det ypperste i Norge. Det ville derfor etter hans mening være best om Oppdal fikk dekke sitt kraftbehov ved å bygge sitt eget verk. Folk har et stadig økende behov for å komme ut i fri og uberørt natur. Ødelegger man naturen med reguleringer, anleggsveier og steintipper, vil man angre det senere.

Rolf Høyem, representant for Trondheims Turistforening, framholdt at Gjevilvasshytta har stadig økende besøk. Hvorfor kan ikke denne vakre dalen få ligge uberørt når

så mange andre fjellområder allerede er mer eller mindre ødelagt for turistene? Hytta har også stor søkning i skisessongen. Isen på Gjevilvatn har vært den naturlige utfartsveg. Men hva med denne når vatnet blir så sterkt nedtappet?

Generalsekretær Lyng i Den Norske Turistforening uttalte at det er få steder som er bedre egnet for turisttrafikk enn Oppdal. Det område som Stor-Festa-prosjektet vil berøre, og da især Gjevilvatn med omgivelser, er utvilsomt ett av de mest søkte områder for friluftsliv og rekreasjon i Sør-Trøndelag. Reguleringsplaner som den det her gjelder bør sees i landssammenheng, mente Lyng. Og hvorfor ikke bygge ut Gaula, hvor skadevirkningene vil bli atskillig mindre? Lyng ville minne om at så å si alle fjellområder som har hatt og ville kunne ha betydning for turist- og friluftsliv i dette fylket nå er berørt eller planlagt berørt ved vassdragsreguleringer, således ved NVE's utbygging i Trollheimen, Trondheim E.verks plan om ytterligere utbygging ved Sylene (i Nedalen) og nå STE's Stor-Festa-plan. Med tilsvarende områder i nabo fylkene forholder det seg likedan. Tenk på reguleringene i Aura, i Todalen og i Savalen! I Oppland har Forsvaret dessuten beslaga en vesentlig del av Dovre til skytefelt. Befolkningen i Trondheim og en rekke større industristeder sogner til Gjevilvassdalen som friluftsområde. Trondhjems Turistforening har sin største hytte ved Gjevilvatn, en annen ved Angårdsvatn. Den Norske Turistforening har imidlertid tross alt ikke villet fraråde konsesjon i dette tilfelle, da den forstår at de omtalte vatn utgjør det eneste magasineringsalternativ som kan ha noen betydning for kraftutbyggingen i distriktet. Men foreningen henstiller på det sterkeste til myndighetene å begrense reguleringskonsesjonen slik at Gjevilvatn kan bli fullt innen 1. juli hvert år og at man under ingen omstendigheter tillater hevning av dette magasin mer enn til den nå høyeste vannstand (660 m).

Ordføreren i Sunndal, Oskar Edøy, opplyste at herredsstyret på grunnlag av uttalelse fra Møre og Romsdal fylkes ELkontor, som fraråder en slik delutbygging det her er

Gjevilvatnet.

tale om, og etter henstilling fra STE hadde stilt behandlingen av konsesjonssaken i bero. Personlig mente Edøy at utbyggingen ville kunne skje uten at store verdier blir ødelagt. Han var ikke blitt forelagt opplysninger som hadde overbevist ham om at dette ikke var mulig.

Overingeniør Thomasgård ved Møre og Romsdal Elkontor framholdt at Driva som kraftproduserende vassdrag er av samme størrelsesorden som de utnyttede kraftkilder i Aura-området. Både Møre og Romsdal og Sør-Trøndelag trenger kraft fra dette vassdraget. Man bør derfor vurdere Driva med alle sideelver, nedbørsfelt og vatn under ett og legge opp en generalplan før man tar fatt på en delutbygging. Han ville ikke dermed ha sagt at STE's plan ikke er god nok.

Olav Heien, formann i Sunndal Jeger- og Fiskerforening, pekte på at Driva er viden kjent som en førsteklases lakseelv. Den har så å si ubegrensede gyte- og oppvekstmuligheter. Ved økt kultiveringsarbeid — utsetting av lakseyngel og settefisk — kan man øke avkastningen til det 3-dobbelte. Heien opplyste at laksen går så langt opp i elva som mulig for å gyte. De omtalte reguleringer og overføringer vil minske vassføringen i Driva med opptil 70 prosent på strekningen fra Vekveåas innløp til Driva Kraftverks avløpstunnell ved Hagen. Laksen har imidlertid sine beste gyteplasser på denne strekningen, som også er spesielt egnet for oppvekst av yngel og settefisk. Ved en eventuell regulering som planlagt vil disse gyte- og oppvekstplasser bli betydelig redusert.

Erfaringen har vist at først etter en flom begynner det store innsiget av laks for oppgang i elva. Det samme gjelder sjøørreten, som kommer senere på sommeren. Liten vassføring i Driva fører til at laks og ørret blir stående i sjøen i lengre tid. Derved forkortes fiskesesongen. I mellomtiden kan not- og garnfiske få skadelig innvirkning på laksebestanden. Det snakkes om yngelutsetting. Men hva hensikt har denne i et vassdrag hvor flomvannet blir regulert bort? Heien framholdt for øvrig at også sunndølingene er i høyeste grad interessert i å beholde som rekreasjonsområde de deler av Oppdal som blir berørt av den planlagte regulering m. v.

Martin Tangen, formannen i Nordmøre Fiskeristyre, omtalte de dårlige erfaringer en hittil har høstet om vassdragsregulerings innvirkning på lakse- og ørretfisket. Etter Svorka-utbyggingen var Bævra blitt ødelagt som lakseelv. Det var allerede merkbart at fisket i Surna var redusert. Derfor gjelder det å ta godt vare på Driva. Denne er etter landsstatistikken nr. 2 av landets lakseførende vassdrag når det gjelder oppfisket kvantum. Som «sportselv» står den i særklasse. Driva er også en av de få elver i Norge hvor vanlige lønnsomtakerer kan løse fiskekort.

I dag er Sunndalsøra et stort industristed. I nærliggende områder er det gjort alvorlige inngrep i naturen. Driva er derfor i dag den store attraksjon så vel for turister som for arbeiderne ved Ardal og Sunndal Verk, og mange arbeidstakere vil neppe bo her, hvis den trivsel som Driva skaper, blir vesentlig redusert.

Også Tangen mente at den påtenkte regulering ville minske sommervassføringen på strekningen Vekveåa—Hagen og derved hindre lakseoppgangen hit. Om vinteren ville elva sannsynligvis bunnfryse på denne strekningen. Overvintrende voksenlaks (stamfisk) så vel som småfisk og yngel vil da omkomme.

I virkeligheten representerer imidlertid elvefisket bare en liten del av det fiske som foregår på Drivas laksebestand. Laksefisket i sjøen er antatt å være 10 ganger så stort, og fordeler seg langs kysten og inn i fjordene i Møre og Trøndelag. For befolkningen her gir fisket av laks og sjøørret en betydelig biinntekt. Dersom en eventuell regulering av Stor-Festa bevirker at denne inntekt minker vesentlig, kan det medføre store sosiale problemer og fraflytting.

I 1963 ble det fisket 17 tonn laks og ørret i Driva. Ved kultivering kan avkastningen økes til 40 tonn, hvis elva får være i fred. I tillegg kommer laks- og ørretfisket i fjordene og skjærgården. I alt vil Driva som lakseproduserende elv om få år sannsynligvis kunne gi en avkastning på ca. 1 mill. kroner pr. år.

Formannen i Driva Elveeigarlag hevdet også at ødeleggelse av Driva som lakseelv ville skade laksefisket på Møre- og Trøndelagskysten. Han understreket ellers betydningen av fisket i Driva og fjellvannene, og framholdt at dette trekker et stadig større antall turister til denne landsdel etter hvert som det blir færre og færre utfartssteder å ty til her til lands så vel som i utlandet.

Av den nylig avgitte utredning fra issakkyndige framgår det, mente Hagen, at konsesjonssøkeren i sitt opplegg ikke har klart å løse isproblemene. Han fryktet for at minskningen av vannføringen ville forårsake isdannelse ovenfor Hagen. Fra Hagen til sjøen vil derimot vintervassføringen øke betraktelig i forhold til den nåværende. Dette vil formodentlig skape større luftfuktighet og derved frostrøyk, som vil virke uheldig på både skog, bebyggelse og trivsel. Han trodde også at reguleringen ville få innvirkning på grunnvannet og således bl. a. på tilsiget til de mange brønner i dalen. Hagen gjorde oppmerksom på at noen av de rådgjelder som er tenkt å skulle minske de uheldige konsekvenser av reguleringen lett kan komme til å virke i forskjellig retning. Det er tanken at Gjeviltvatn skal søkes fylt opp snarest mulig etter nedtappingen, men dette går imot de interesser som er knyttet til laksefisket i og med at vassføringen i en del av Driva blir redusert.

Direktør Skrindo svarte på en del av de innvendinger som var framkommet mot regulerings- og overføringsplanen. Han gjorde oppmerksom på at det er en mindre del av fjellområdet i Oppdal som blir berørt av den forslåtte regulering m. v. Denne kan derfor ikke gjøre slutt på turismen her. Det kan jo dessuten treffes tiltak for å bøte på eventuelle skadevirkninger. Isen på Gjeviltvatn mente han ville bli like sikker som før. Alle tippmasser ville bli skjult. Om vannføringen i Driva hevdet Skrindo at denne til enhver tid vil være for stor til at elva noen gang vil bunnfryse på strekningen mellom Festa og Grøvu. Det ville imidlertid bli undersøkt hva som i tilfelle kan gjøres for å unngå isdannelse. At 60—70 prosent av laksens gyteplasser i Driva er å finne på nevnte strekning mente Skrindo foreløpig bare er en påstand. Gyte- og oppvekstforholdene for fisken i Driva vil bli nærmere undersøkt av fiskerisakkyndige. Skrindo opplyste for øvrig til Lyng at for å dekke fylkets økende kraftbehov er STE i gang med å undersøke mulighetene for utnyttelse også av andre kraftkilder, således både Gaula, Orkla og vassdrag i Fosen-området, men noen utbyggingsplan for Gaula er ennå ikke utredet.

Generaldirektøren takket for innleggene og uttalte at han ser på spørsmålet om skadevirkninger på fisket, især i Driva, som særdeles viktig. Han mente også at isspørsmålet har stor betydning. Han sa at NVE og hovedstyret ville foreta den grundigst mulige vurdering av hele sakskomplekset, basert på uttalelser fra sakkyndige. Man ville også overveie den betraktning som var framholdt av overingeniør Thomasgård at det bør legges opp en generalplan for hele vassdraget. Generaldirektøren fant det umulig å si noe om når konsesjonssaken kan være ferdigbehandlet, men mente at det nok ville ta noen tid.

Ved 20-tiden gikk vi til et veldekket bord i Hammeren messe (tilhørende Aura-anleggene), hvor vi også tilbrakte natten. Neste dag reiste vi på befarings i Aura-området, vesentlig for å se på de oppryddingstiltak som var utført etter avslutningen av anleggsarbeidene. Landskapsarkitekt Hillestad måtte uttale seg. Han ga ros og gode råd. Det er neppe noen grunn til å frykte for at turistene vil finne meget å ergre seg over i dette fjellområdet når tippmasser, sandtak m. v. om noen år — gjennom tilplantning — er dekket av lyng, mose og trær.

Utpå kvelden satte vi kursen hjemover. Tre av hovedstyrets medlemmer (Jacobsen, Selvik og Rekdal) i følge med noen av de øvrige reisedeltakerne foretok neste dag en befarings i Astadalen i anledning en søknad fra Mesna Kraftselskap om tillatelse til delvis overføring av Astaelva til Mesna-vassdraget. Også denne plan berører et kjent og høyt skattet friluftsområde. Her er det bygd et stort antall hytter, og hit valfarter folk fra de omliggende bygd, tettbebyggelser og byer på Hedmark. Det er sagt at for friluftsfolket der betyr Astadalen mer i sommertiden enn Nordmarka for turfolket i og omkring Oslo. Dessuten er Astaelva, som renner ut i Glomma, rik på fisk. Overføringsplanen har av disse grunner vært gjenstand for et usedvanlig stort antall protestskriv og -resolusjoner fra friluftsansjoner o. l.

A. R. Ø.

Olav Lie, 70 år

Førstesekretær Olav Lie fylte 70 år den 11. april og har nå avsluttet sin tjeneste ved NVE etter 47 års virke.

Lie tok eksamen ved Festningsartilleriets underoffiserskole i 1916 og samme år middelskoleeksamen med hovedkarakter særdeles tilfredsstillende. Etter en kort tjeneste ved Statens Vegvesen begynte han den 1. april 1918 i Vassdragsvesenet, hvor han i alle år har tjenestegjort ved Hydrologisk avdeling.

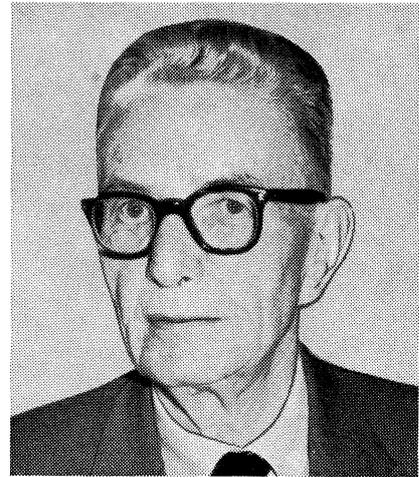
I sin lange tjeneste ved etaten har Lie reist meget. Han har faret langs de fleste av våre vassdrag, og skaffet til veie et meget omfangsrikt materiale for våre hydrologiske undersøkelser. I de første årene av sin virksomhet kunne ikke Lie reise så hurtig og

bekvem som vi gjør i vår moderne tid, og han kan berette meget interessant om tidligere reiser og virksomhet ved avdelingen.

Lies arbeid har alltid vært preget av nøyaktighet. Han har tydelig håndskrift og klar uttrykksform, slik at det er greit og enkelt å orientere seg i de saker han har hatt med å gjøre.

Lie er født i Gudbrandsdalen, og selv om han flyttet ut i tidlig alder, har han alltid vært en trofast bygdepatriot. Han har hatt mange interesser og alltid fulgt nøye med i aktuelle begivenheter.

I en politisk diskusjon kan svært få utfolde seg slik som han. Han har en særdeles god hukommelse og kan sitere ordrett fra sine kilder. Det er alltid en fornøyelse å diskutere med personen Olav Lie.

I de senere år har Lie dessverre vært plaget av sykdom. Selv om dette har satt ham noe tilbake fysisk, så har hjernevirksomheten ikke lidd noen overlast.

Vi takker Lie for alt det arbeid han har utført for etaten i disse 47 år, og vi ønsker ham alt godt i de årene som kommer.

J. Otnes.

Olaf Tronsgaard, 70 år

Avdelingsdirektør Tronsgaard fylte 11. april 70 år og er etter reglene i lov om aldersgrenser for offentlige tjenestemenn formelt løst fra sin stilling som sjef for forbygningsavdelingen fra 1. mai 1965.

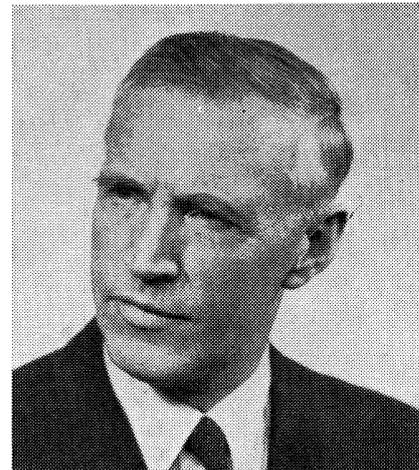
Olaf Tronsgaard har vært i Vassdragsvesenets tjeneste — med et avbrudd på vel 1 år i 1926 for en tur til USA — siden han begynte som «midlertidig assistentingeniør» i 1917. I denne sine 47 år lange tjenestetid har han gjennomgått alle grader på lønningsskalaen, og for å gi et tverrsnitt av tiden skal jeg gjengi tidspunktene for de forskjellige opprykk og gasjens størrelse for en så dyktig mann: 1920 fast assistentingeniør kr. 5000.00, 1936 avdelingsingeniør kl. B kr. 5400.00, 1942 avdelingsingeniør A kr. 8100.00, 1946 overingeniør A og sjef for forbygningsavdelingen, gasje kr. 10 800.00. Begynnerlønnen i 1917 var kr. 2760.00.

Når det gjelder avdelingsdirektør Tronsgaard, har man et levende inntrykk av at det som for ham har telt mest gjennom alle år, er faginteressen. Han har stadig vært ivrig opptatt av problemer i samband med forbyg-

ningsarbeid i våre mange skadeflommer og rasdistrikter.

Her i landet har vi bare noen ganske få fagfolk når det gjelder spørsmål om vassdragsforbygning. Det har langt tilbake i tiden vært slik at staten har medvirket ved alle større tiltak for sikring mot flomskader o. l., og både planlegging og den praktiske anleggsdrift har vært overlatt til Vassdragsvesenets forbygningsavdeling. Det er derfor helt naturlig at den alt overveiende delen av Norges forbygningsfagfolk er knyttet til denne avdeling og dens distriktskontorer, og at Tronsgaard som avdelingens sjef representerer det fremste av fagkunnskap på området her i landet.

En slik monopolstilling som forbygningsavdelingen her faktisk har, vil kanskje enkelte hevde medfører fare for tilstivning og stillstand. Jeg tror imidlertid jeg trygt kan si at så lenge Tronsgaard har vært sjef for forbygningsavdelingen, har vi ikke behovd å tenke på dette faremomentet. Han har ved personlig kontakt med utenlandske kolleger og ved studieturer som forbygningsavdelingens personale har foretatt til blant annet Sveits og

Østerrike, holdt avdelingen å jour med hva som hender på området ute. Både hva arbeidsteknikk og hva forbygningens konstruksjon angår, har vårt land måttet gå sine egne veier i pakt med de naturgitte forhold. Utviklingen har her vært svært stor i Tronsgaards ledertid, noe som for en stor del vel må tilskrives hans dominerende interesse for faget.

Jeg vil på Vassdragsdirektoratets vegne få takke avdelingsdirektør Tronsgaard for hans enestående dyktige innsats i Vassdragsvesenets tjeneste, og vil uttrykke håpet om at vi skal få nyte godt av hans fagkunnskap ennå en tid framover.

H. Sperstad.

FRIMERKE MED KRAFTVERKSMOTIV

I eit intervju med Fossekallen nemnde PR-konsulent Strand at han kunne tenkje seg å arbeide for å få motiv frå kraftutbygginga på eit frimerke. Dette rann meg i minne no eg såg siste Vattenfall, der var frimerke frå mange land med motiv frå kraftverk, dei fleste frå vasskraftverk.

Frå Albania 2, Algerie 1, Argentina 1, Bahawalpul 1, Belgia 4, Belgisk Kongo 1, Bolivia 2, Brasil 5, Bulgaria 18, Camerun 1, Ceylon 2, Egypt 10, Ekvatorial-Afrika 1, Elfenbenkysten 2, Fin-

land 1, Formosa 1, Frankrike 7, Ghana 1, Grekenland 9, Guatemala 1, Haiti 1, Irak 4, Iran 7, Irland 14, Israel 1, Italia 1, Japan 4, Jugoslavia 4, Kanada 2, Kenya og Uganda 2, Kina 15, Lettland 1, Libanon 4, Lichtenstein 1, Malacka 2, Marokko 145, Mexico 1, Nord-Korea 2, Nord-Vietnam 3, Ny Caledonia 2, Pakistan 3, Polen 3, Portugal 163, Rhodesia og Nyassaland 1, Romania 3, Salvador 2, Saudi Arabia 16, Schweiz 4, Sovjet-Samveldet 35, Spania 3, Sverige 2, Sør-Korea 1, Tsjekko-

slovakia 7, Tunis 1, Tyrkia 4, Tyskland 2, Ungarn 2, Uruguay 22, USA 4, Østerrike 8.

Mange av desse frimerka er nokso like, berre ymse valørar, der det er heile seriar. Alt i alt er det mest 300 ulike merke. Frå Noreg er ikkje eit einaste med motiv frå elektrisitetsutbygging. Frimerkeforvaltaren i Poststyret sa då eg snakka med han om dette at det var ikkje kome noke framlegg om slike merke. Om det ikkje kjem før so kunne det kanskje kome ein serie til femtiårsjubiléet i 1970?
S. N.

Referat fra NEVF's landsmøte i Bergen 1965

I dagene 4. og 5. mai satte over 300 elverksfolk hverandre stevne i Bergen. Programmet var «Problemer ved sammenslåing av elverker», som ble grundig belyst av de mange interessante foredrag og innlegg.

NVE var på forhånd kontaktet vedrørende opplegget for møtet, idet jo etaten i den senere tid har nedlagt betydelig arbeid innen dette området. Representanter for NVE var da også til stede.

Første foredragsholder var professor Preben Munthe som behandlet «Den spesielle strukturerendring i samfunnet i dag mot større enheter». I dette framholdt professoren at det var vanskelig å gi et helt entydig bilde av denne utvikling, selv om tendensen innen næringslivet generelt går mot større enheter. Han tok for seg bedriftenes måter å vokse på ved hjelp av egne midler, lån eller samarbeid utad og pekte på konsekvensen ved valg av alternative media i ekspansjonen. Stordriften blir aktuell når nye veier skal søkes for framstilling og omsetning av det stadig økende produksjonsvolum. Arbeidskraftfaktorene har fått en stadig større betydning

i dag for driftskostnadene. Dette har gjort en økt kapitalinnsats bak hver arbeidstaker lønnsom. I slutten av sitt foredrag uttalte professoren at han ved behandlingen av dette emne, som økonom, måtte se på problemet fra flere synsvinkler og veie de positive og negative forhold mot hverandre. Han konkluderte dog med at en må anta at de større enheter generelt sett har sine fortrinn framfor de mindre.

Generaldirektør Roald holdt deretter foredrag over emnet «De spesielle forhold innen elektrisitetsforsyningen som gjør det naturlig å gå over til større enheter. Målsetting og kvalitetskrav». Generaldirektørens foredrag er behandlet i dagspressen på en inngående måte. En vil derfor her kun nevne noen av de punkter som ble berørt i foredraget. Generaldirektøren redegjorde for de organisasjonsmessige forhold innen elektrisitetssektoren i dag og for de investeringer som må foretas innen denne sektor, om en skal være i stand til å dekke den stigende etterspørsel etter elektrisk energi. Det ble dog poengtert at det må skje en samordning av den videre kraftutbygging basert på grundig bearbejdede ut-

byggingsplaner, slik at en kan få den for landet billigste utbygging. Han framholdt at det må sies å være viktig at kommuner eller kommunale kraftlag søker å få del i de goder som et nedskrevet kraftverk representerer.

Generaldirektøren nevnte at tendensen i de senere år har gått i retning av større enheter. Etter hans mening burde en ut fra et teknisk/økonomisk synspunkt, ta sikte på store enheter som kan ha nytte av stordriftens fordeler og bli økonomisk selvberende. Flere fylkesverk har vist seg å drive meget rasjonelt, og frykten for at enheten skulle bli for stor, synes ikke å ha vært berettiget. Samordning av elforsyningen i større distrikter må til, om en rasjonell utnyttelse av ressursene skal kunne gjennomføres. En sammenslutning av elverker bygd på frivillighetens vei alene ville etter hans mening trolig ikke kunne gjennomføres innen rimelig tid. Han trodde derfor at staten gjennom lovgivning og på annen måte måtte gis adgang til å gripe inn, og han nevnte i den forbindelse det forslag til endring av konsesjonslovgivingen som nå ligger til behandling i Industridepartementet.

Overingeniør Rolf Moe i NEVF holdt foredrag om «Hva må vurderes før en sammenslutning av elverker finner sted». Overingeniør Moe behandlet i sitt foredrag de problemer som kan oppstå når et begrenset antall mindre verk som f. eks. hver forsyner en kommune, går sammen til en enhet. Han kom i den forbindelse inn på en del primære oppgaver som det må legges stor vekt på, om elverkene skal kunne ivareta sine kunders, altså abonnentenes tarv på best mulig måte. Foredragets innhold var meget omfattende, og behandlet i store trekk den overveiende del av de faktorer som må vurderes i forbindelse med sammenslutningen. Overingeniør Moe konkluderte med at det uten tvil er riktig å satse på sammenslutninger der hvor forholdene ligger til rette for det. Målet må imidlertid ikke være å lage en størst mulig enhet uten hensyn til de bestående enheters eller distrikters oppfatning og pietetsfølelser, men å skaffe en rasjonell og slagkraftig enhet for et område som naturlig hører sammen hva elektrisitetsforsyningen angår.

«Forberedelse til og gjennomføring av en sammenslutning av elverker» ble belyst ved 2 foredrag hvor aktuelle sammenslutninger ble nyttet til belysning av problemene. Direktør Rolf Pedersen, Drammens elektrisitetsverk fortalte om sammenslutningen av det bykommunale verk i Drammen og Skoger komm. elektrisitetsverk. To anlegg skulle gradvis integreres og den nye felles administrasjon bygges opp. Den ideelle organisasjon ble først utarbeidet og deretter ble denne tillempet de aktuelle formål.

Den andre foredragsholder var direktør Holst Eggen fra Skiensfjordens komm. kraftselskap. Direktør Holst Eggen kom i sitt foredrag inn på det omfattende materiale som var utarbeidet og de planer som var lagt i forbindelse med sammenslutningen av verkene i dette området. Det ble poengtert at eventuelle planer i forbindelse med sammenslutninger måtte utarbeides i god tid før slik sammenslutning ble gjennomført.

«Personalproblemer, lønns- og organisasjonsmessige faktorer, Personalpsykologi», ble behandlet i foredrag ved cand. psykol. Petter Johnsen, Industriforbundets Rasjonaliseringskontor A/S. Foredrags-

holderen påpekte her betydningen av å holde de ansatte orientert om konkrete planer og om hvordan framtiden ville bli i de store trekk.

Direktør O. Strand, Skiensfjordens komm. kraftselskap kom i sitt foredrag vedrørende «Eierinteressene ved sammenslutning av elverker» inn på de forskjellige løsninger som var valgt ved tidligere sammenslutninger av elverk. Han nevnte at ved sammenslåing av verkene i SKK ble det vist megen god vilje og storsinnethet, idet alle verk gikk inn i sammenslutningen uten økonomisk oppgjør av noen art. Dette skjedde til tross for at enkelte verk tidligere hadde investert langt større beløp i sine anlegg enn de øvrige verk som det var aktuelt å knytte seg sammen med, og til tross for at tariffene var svært uensartede.

Som en avrunding av det hele ble «Erfaringer fra sammenslutning av elverker» behandlet i 3 foredrag. Driftsbestyrer A. Rognerud, Ringerike kraftverk, som holdt en orientering om sammenslutningen på Ringerike, framholdt at en framtidig leder av det nye verk bør tilsettes så tidlig at han kan delta i oppbyggingen og utformingen av verket.

Erfaringene fra Romsdalshalvøya og sammenslåing av elverkene der ble belyst i foredrag av driftsbestyrer A. Salvesen, Molde komm. E.verk. Direktør H. Kastnes, Helgeland kraftlag A/L, ga en orientering om den sammenslutning som har funnet sted på Helgeland samtidig som han foretok en vurdering av forholdene der før og etter sammenslutningen. Han konkluderte med at den enhet som har oppstått etter sammenslutningen på Helgeland, på ingen måte kan sies å drive urasjonelt eller at den er for stor.

Det var avsatt tid til diskusjonsinnlegg etter flere av foredragene. Dette bidro til en videre belysning av dette aktuelle emne.

Oslo, 12. mai 1965.

Holth/Brekke.

Arsfest

Statskraftverka har før om åra hatt årsfesten sin i Ciro, men i år hadde dei den i Kantina. Festkvelden var laurdag 6. mars og om lag 120 var samla då Mengshol fortalde korleis festen hadde blitt ordna. Den var betalt av dei framtmøtte heilt ut, einaste undataket var gratis hus. Det var og gjeve dispensasjon frå rundskriv av 25. januar om matpause på 20 minuttar. Der var ei heil songbok med 11 songar, og mange taler. Ordensutdeling var det og som før om åra og dei som fekk «Den røde turbin» i år var Fossen og frk. Bodal og so fru Hauge som representant for dei som sit heime.

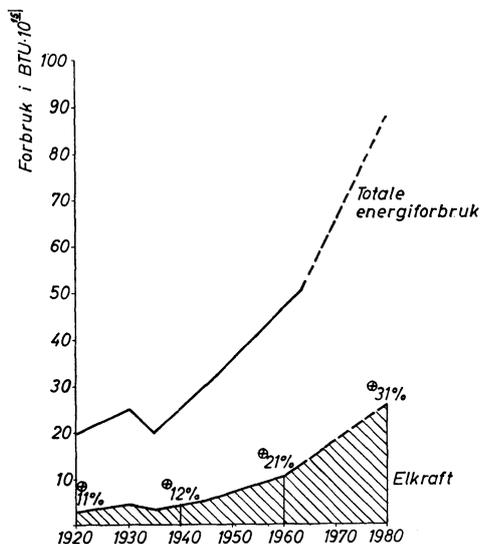
Eit par vers av eine songen lydde slik:

*Du kan vel på kontoret filosofere
om tiden som svant — da vi stelte oss sjøl.
Nå har vi Velferd, AP, EDB'ere,
en masse med kokker, og plenty med søl.
Og Parkinsons lov er den eneste rette,
så hvis du vil bli no', søk jobb oppi sjette!
bli konsulent uten no' krøll!*

*Men du er en bølge, en skam for kulturen,
ja, nærmest en parallell til Djengis Kahn.
Du skjender og plyndrer og myrder naturen
og bruker min santen en miljon om da'n!
I slottet ved parken, med egen garasje,
du går rundt og subber med klekkelig gasje,
— og du skulle klage!*

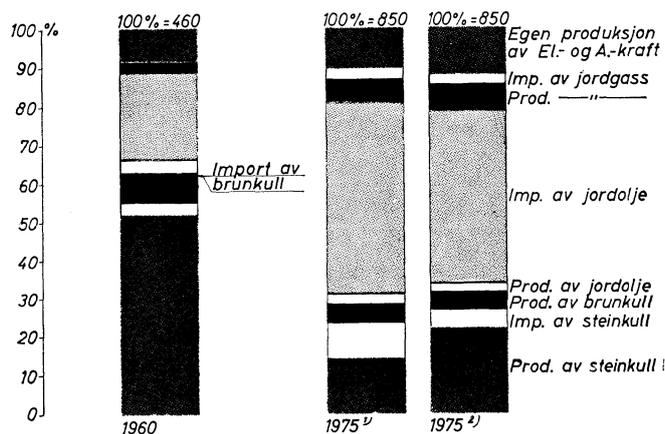
S. N.

DISPONERING

USA's energiforbruk i 1920-1980.

Elkraft i % av det totale energiforbruk.

EEC landenes energikilder og disses fordeling i % av det totale energiforbruk i 1960 og 1975.

Fig. 2 tatt frå brosjyre utg. av Hohe Behörde.

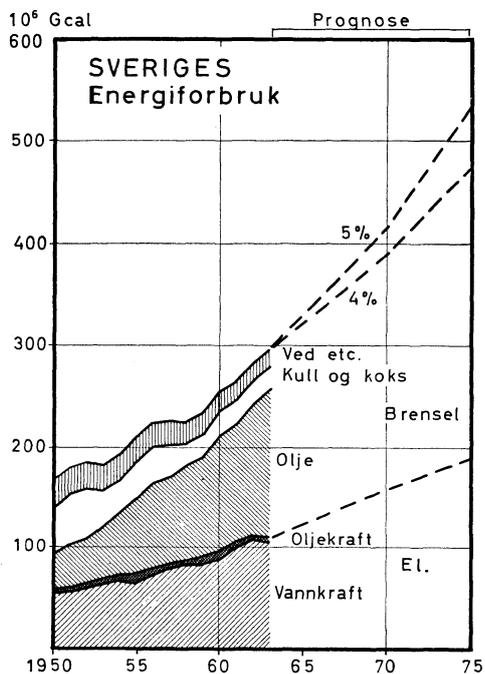

Fig. 3 sett opp av Centrala Drifts- ledningen.

Generaldirektør Roald heldt eit foredrag i Statsøkonomisk Forening 22. mars 1965 med titelen: «Disponeres vår vannkraft ut fra gale forutsetninger». Det vert for langt å prente foredraget, men nokre av figurane som han bruka, gjev so mykje opplysning om korleis krafta blir brukt i dag og korleis ein tenkjer seg utviklinga at eg tek dei inn i bladet.

Fig. 1.

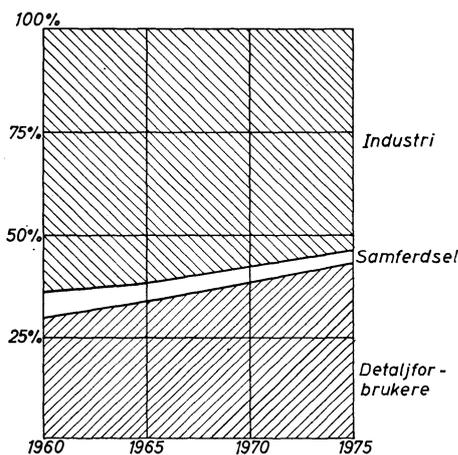

Fig. 4.

Prosentuell fordeling av elkraften i Sverige.

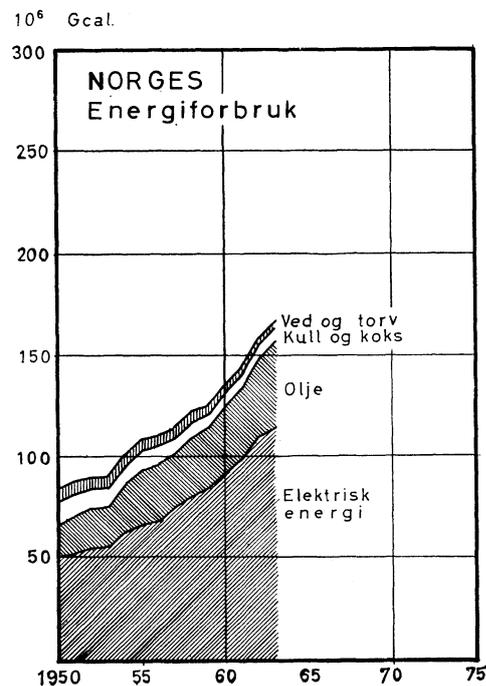

Fig. 5 er set opp etter same utrekningsmåte som fig. 3.

AV VASSKRAFTA

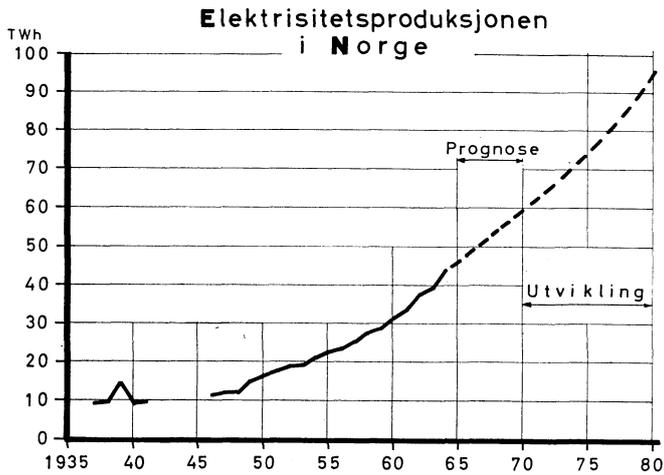

Fig. 6.

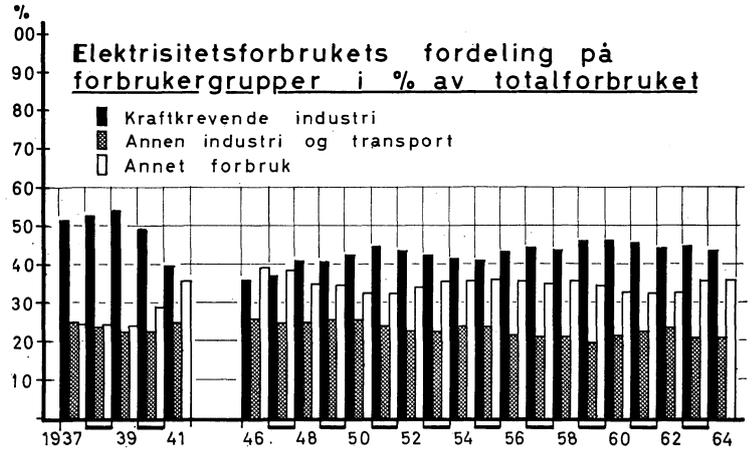

Fig. 7.

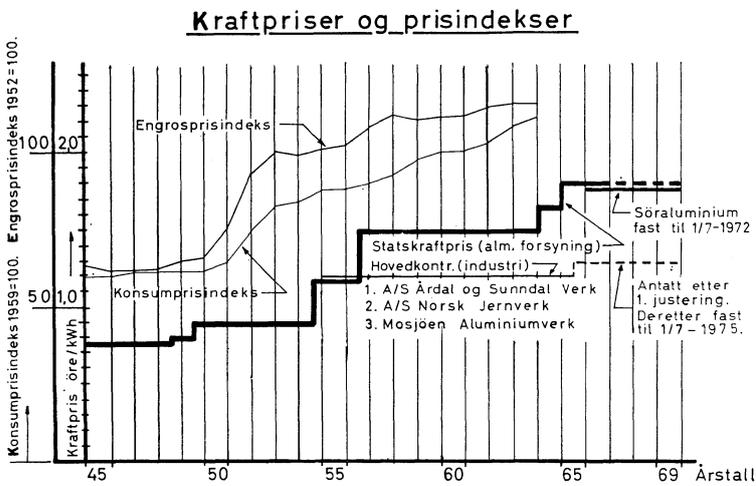

Fig. 8.

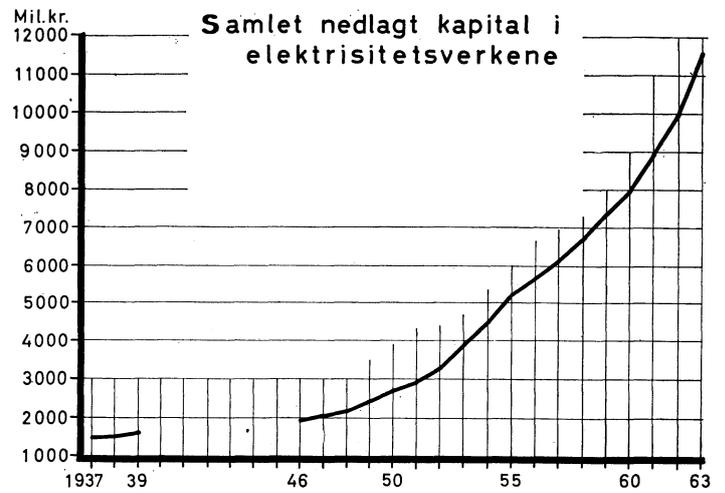

Fig. 9.

STATSKRAFTVERKENE Driftsresultat 1955-64. Mill. kr.

Regnskapsår	1955	1956	1957	1958	1959	1960	1961	1962	1963	1964
Driftsinntekt i alt	55,0	70,0	85,5	94,5	101,1	103,2	122,6	154,8	161,1	196,0
Driftsutgifter i alt	51,0	63,5	72,7	83,8	95,6	103,9	119,3	148,5	150,9	197,8
Av dette:										
Variable driftsutgifter	20,7	26,5	31,6	37,5	42,4	44,3	39,4	46,5	39,5	56,8
Avskrivninger	10,0	13,8	15,9	17,2	18,8	20,8	38,9	43,7	44,6	62,8
Renter	20,3	23,2	25,2	29,1	34,4	38,8	41,0	59,3	66,8	78,2
Driftsresultat	4,0	6,5	12,8	10,7	5,5	-0,7	3,3	6,3	15,2	-1,8

Fig. 10.

Alle som går av med pensjon og ynskjer å få tilsend Fossekallen må seie frå om det og la oss få namn og adresse.

ORGANISASJONEN OG VI

Det er i alt fire hovudorganisasjonar: Embetsmennesenes landsforbund, Statstjenestemannsforbundet, Statstjenestemannskartetlet og Yrkesorganisasjonenes hovedsammenslutning. Utanom desse har vi ein del frittstående forbund slike som Fysioterapeutene, Lensmannslaget, Lærarorganisasjonane, Sjukepleiarforbundet, Norges Ingeniør og Teknikerorganisasjon og fleire.

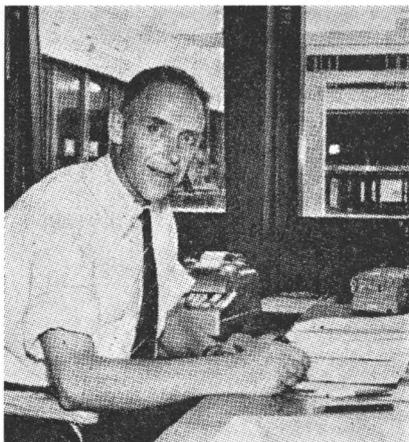
Dei i NVE som er organisert står for det meste i dei tre første hovudorganisasjonane og so i den sistnemnde frittstående, NITO.

Karen Edwards.

Departementenes fullmektig- og assistentforening har gruppe i NVE, denne foreninga står i Statstjenestemannsforbundet og det er eldste forbundet med forening i Vassdragsvesenet, der er no 11 medlemmer med.

Tillitsmann i denne gruppa er Karen Edwards. Ho er fødd i Kristiania i 1912 og har budd her i byen heile tida. Etter å ha teke middelskuleeksamen på Katedral-skulen, gjekk ho på Otto Treiders 1-årige handelsgymnas. Ho hadde so ymse stillingar med rekneskaps og maskinskrivingsarbeid i 9 år før ho kom til NVE i 1946. Sidan ho kom hit har ho heile tida vore i Forbygningsavdelinga. Her har ho og stelt med rekneskapsarbeid ved sida av at ho har vore på forværelset til avdelingsdirektør Tronsgaard.

Rolf Røsok Olsen.

Statstjenestemannskartetlet er ei samling av forbund som tilsaman har organisert om lag 100 000 statstilsette i 20 forbund. Eit av desse er Norsk tjenestemannslag som er for tenestemenn i sentraladministrasjonen.

Formann i denne gruppa her i NVE er Rolf Røsok Olsen. Han er frå Træna i Nordland og er 45 år gamal. Før han tok til på skule var han fiskar og arbeidde med fiskeforedling. Han kom tidleg med i kommunalpolitikken og var ei tid yngste ordføraren i landet, 26 år gamal.

Etter han hadde gått Norges kommunal og sosialskole tok han til i NVE i 1956. Han kom straks med i organisasjonsarbeidet og vart formann i gruppa i 1959. Dette var då ein liten organisasjon i NVE med 15—20 medlemmer. No har den 73 og denne voksteren er mykje Røsok Olsen å takke. Denne gruppa har no representanten i Hovedstyret for dei tilsette utan høgare utdanning.

Finn Storaker.

I NVE er og ei gruppe av Departementenes sjef og sekretærforening. Denne foreninga står i Statstjenestemannsforbundet STA-FO og i gruppa her er 8 medlemmer. Den har eit svært avgrensa felt å få medlemmer frå og har soleis ikkje høve til å bli noka stor gruppe.

Finn Storaker er formann no. Han er fødd på Nordstrand i 1919 og har budd i byen her heile sitt liv. Storaker har artium frå Nordstrand høgere skole 1939, Treider handelsskole i 1940 og har seinare teke nokre kurs. Han hadde so ymse postar til han i 1942 tok til i NVE. Først var han eit års tid i rekneskapskontoret i Kraftverksavdelinga, deretter eit par år i Forbygningsavdelinga og so til Kraftverksavdelinga der han har vore sidan.

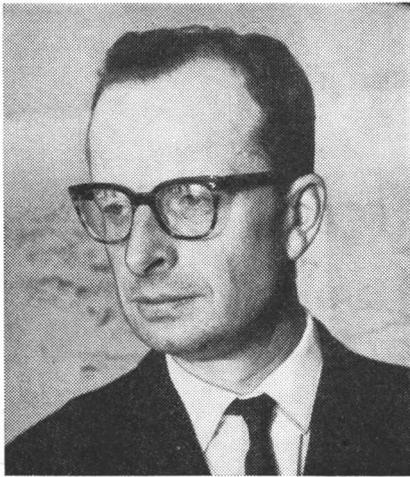

Jovard Svoen.

Vassdragsvesenets etatsgruppe av Den norske ingeniørforening har som medlemmer sivilingeniører og ingeniører godkjende av NIF, i alt om lag 220 stykke.

Formann for denne gruppa er no Jovard Svoen. Svoen er 35 år gamal og fødd i Sunnhordland. Då han var ni år gamal flytte huslyden til Sunnfjord. Artium tok han på Sandane i 1949 og tok so til på NTH i 1950, elektro sterkstraum. Han tok eksamen i 1954 og etter å ha tent resten av verneplikta fekk han stilling i NSB i 1955 og var der om lag eit år. Etter det var han i Bergens e.v. i to år og var so i Samkjøringen for Øst-Norges kraftverker i 3 år. Til NVE kom han i 1961 til SD der han har vore sidan.

Frå denne gruppa kjem representanten i Hovedstyret for dei i NVE med høgare utdanning.

Poensgen.

Vassdragsvesenets jurist og økonomgruppe er 9 år gammel og er ei uformell forening. Den reknar som sine medlemmer dei juristar, siviløkonomar og sosialøkonomar som er tilsette i NVE, og har no om lag 20 medlemmer. Formann i gruppa har til denne tid vore jurist og han har ogso då regelmessig blitt utnemnd til tillitsmann i den stedlige juristgruppa av Departementenes juristforening.

Formann no er konsulent Poensgen. Han er 40 år gammel, fødd i Düsseldorf og oppvaksen i Nydalen. Tok artium 1947 og juridikum 1951. Han har eit par års utanlandsopphald. Før han kom til NVE i 1956 var han ei tid advokatfullmektig. Her i Vassdragsvesenet har han heile tida

vore ved det juridiske kontor, no Juridisk avdeling.

Thor Eriksen heiter den nye formannen i Norges Ingeniør- og Teknikarorganisasjon si gruppe i NVE. Denne gruppa har om lag 100 medlemmer; det er då som i NIF rekna med dei som er ute på anlegga og. Eriksen er fødd i Oslo i 1912, men kom til Moss då han var eit år gamal. Han tok til på Moss Lysverk som visargut då han var 15 år og var montør då han slutta der for å gå Göteborg Tekniske Skole. Etter han var ferdig med den, var han assistent på Lysverket att. I 9 år var so Eriksen driftsstyrar på Rygge e.v. til han søkte seg til Oslo Tekniske Skole der han var på laboratoriet

Thor Eriksen.

til han kom til NVE på nyåret 1963.

Erling Diesen.

Hovudstyrerepresentanten for dei med høgare utdanning har i alle år kome frå Den Norske Ingeniørforening si gruppe i etaten. Han som har denne oppgåva no heiter Erling Diesen, er 33 år gamal og er frå Geithus. Han tok artium på Hønefoss i 1951 og tok til på NTH i 1952. Eksamen tok han der i 1956 på sterkstraum og vart so vitskapeleg assistent og seinare instituttengeingør på Institutt for elektriske anlegg. Der var han til førstninga av 1960 då han vart sekretær i Norsk elektroteknisk komité der han var eit år. I februar 1961 kom han so til NVE Driftsavdelinga i Statskraftverka der han har vore sidan. S. N.

SMÅNYTT ☆ SMÅNYTT ☆ SMÅNYTT

Overingeniør Ivar Hagen (VH) skal representere NVE ved et Hydrometeorologisk symposium i Quebec city, Canada, i dagene 15.—22. juni f.k. Symposiet arrangeres av Den internasjonale union for geodesi og geofysikk i samarbeid med Verdens meteorologiske organisasjon.

Fagsjef Asbjørn Vinjar (E) har møtt som norsk representant i OECD's Special Committee for Electricity's møte i Paris i dagene 10. og 11. februar 1965.

Norsk Kommunalteknisk Forening arrangerte i dagene 15.—17. februar 1965 et informasjonsmøte vedrørende Vassdragspleie og resipientforhold, kloakkledninger og kloakkrensaneanlegg. Fra NVE (V) deltok 6 tjenestemenn på konferansen.

Personalsjef E. Nybø deltar f. t. i Administrativt Forskningsfonds kurs som arrangeres ved Solstrand Fjordhotell, Os pr. Bergen.

Tom Høyholm, Rana-verkene, har fått en erkjentlighetsgave for snarrådig opptreden under brann ved kraftverket 5. november 1964.

Konsulent Finn Storaker har i dagene 20. og 21. januar 1965 deltatt i et kurs som omhandlet skattespørsmål. Kurset ble arrangert av Norske Siviløkonomers Forening.

Den Norske Ingeniørforening arrangerte i dagene 1.—4. februar 1965 et kurs i fototyping (luftkart). NVE hadde 8 deltakere i dette kurset.

Kontorassistentene Rønnaug Karlsen og Tove Kristiansen har deltatt i Opplæringsseksjonens kurs i maskinskriving som er avviklet i vårsemesteret 1965.

Førstesekretær Gunnar Jacobsen (SI) deltok i dagene 25. og 26. februar d. å. i en konferanse for medlemmer av samarbeidsutvalg i statens institusjoner.

Norske Elektrisitetsverkers Forening har i Tromsø arrangert 2 kurser (kurs I og kurs II) i Organisasjon og ledelse av elektrisitetsverker. I det første kurset deltok driftsbestyrerne F. Thingstad, Innset-verkene, og A. Ervik, Glomfjord kraftverk, samt driftsingeniør V. Bern, Rana-verkene. I det sistnevnte kurset deltok maskinmester R. Krogh, Innset-verkene.

Som representanter for tjenestemennene i NVE's hovedstyre for perioden 1965—66 fungerer avdelingsingeniør E. Diesen og sekretær R. Røsok Olsen.

Sentralbordbetjentene Mabel Brønne og Sonja Hexeberg er påmeldt som deltakere i Opplæringsseksjonens kurs i telefon- og sentralbordtjeneste.

Edvin Gussiås, Aura-verkene, og Age Karlsen, Rana-verkene, har gjennomgått kurser i henholdsvis Buesveising og Kabelmontasje ved Statens teknologiske institutt.

Konsulentene Ragnar Folkvard og Anfinn Sunde, henholdsvis ved AA og AJ, har i dagene 1.—10. mars d. å. deltatt i en konferanse om innkjøps- og eiendomsforvaltningen i staten. Som kursarrangør sto Lønns- og prisdepartementet ved Opplæringsseksjonen.

Avdelingsingeniør Kåre Berge, SDS, har deltatt i Den Norske Ingeniørforenings kurs Nyere elektroniske kretsseksjoner.

Konstruktør Asbjørn Grønfor SB har gjennomgått et kurs i trykkluftautomatisering.

NY DIREKTØR

Endeleg fekk Fossekallen ein direktør å skrive om att. Ei tid stod det om 2—3 direktørar eller fagsjefar i kvart nummer av bladet, men no har det vore smalhans lenge. Ein av dei som kom hit den gongen, direktør Gaukstad i Elektrisitetsdirektoratet, skal slutte og i hans stad kjem Rolf Moe. Den nye direktøren er fødd i Oslo i 1917, men vaks opp på Eidsvoll, dit han kom då han

var tre år gamal. Han nærmar seg altso 50 år og er altso i same aldersgruppa som dei andre direktørane våre. Skulegonga si har han på Eidsvoll fram til artium; det tok han i 1936 på Landsgymnasiet. I 1943 fekk han eksamen på NTH, elektro sterkstraum og elektro svakstraum, og heldt so fram på skulen der som ass. ing. på el.anl. i 1944—45. Han var tilsett i NSB i 1945—46, driftsing. Tromsø e.v. 1946—47, driftsstyrar Narvik komm. e.v. 1947—52, det same i Midt-Helgeland k.l. 1952—54 og so overing. i Skiensfjordens komm. kr.s. frå 1954 til 1964. I 1964 kom han so til Norske Elektrisitetsverkers Forening som overing. og derifrå kjem han so til NVE. Kona til Moe er frå Halden, dei har to born, ein gut på 19 år og ei jente på 16. Då eg spurde han kva han serleg interesserte seg for utanom arbeidet, svara han at det var å skrive. Han

har skreve mykje i blad. «Og så har jeg fått meg «Pensjonistbolig» i Kragerø; der er alltid noe å gjøre når jeg er der. Jeg liker også godt å lese, og har spesielt jernbaneteknikk som hobby.» Kvar har du lika deg best av alle dei stadane du hor vore? «Uten tvil vil jeg da si Tromsø. Det var et ualminnelig trivelig sted å bo.» Kor er det, gled du deg på å kome til Vassdragsvesenet no då? «Det har jeg faktisk ikke fått tid til å tenke på enda. Jeg ble jo utnevnt i går. NVE er nå ellers ikke noe nytt sted for meg; jeg har jo vanket der en del før også. Nå siden jeg kom i NEVF har jeg jo drevet mye med de nye forskriftene så alt er ikke fremmed for meg,» seier Moe til slutt. Det vert litt vanskeleg med to direktørar med same namnet, men vi kan no seie Amo og Emo, so skil vi dei frå kvarandre utan å bruke førenamnet.

S. N.

ORDET FRITT

Det har fleire gonger kome framlegg om at bladet må la folk kome til orde med kritikk. Red. ser helst at det står fullt namn under innlegga. Her kjem det første innlegget:

Demokratiet og organisasjonene

Det blir skrevet og snakket så meget om å utvikle demokratiet på arbeidsplassen. De ansatte skal få medbestemmelsesrett etter hvert som de blir modne for dette. I festtaler og foredrag på samarbeidsutvalgene har dette vært en gjenganger i mange år. Tanken bak er bra nok, men ligger det noen realiteter bak ordene, blir det arbeidet med dette for øyet? Vi skal se litt på utviklingen.

Den regel vi har om valg av representant til samarbeidsutvalgene lyder slik: «Valg av representanter for arbeidere og tjenestemenn foregår skriftlig og hemmelig innenfor de grupper som fastlegges i avtalen for den enkelte og under ledelse og kontroll av vedkommende gruppes tillitsmann. Valget skal likevel arrangeres slik at alle som har stemmerett kan delta. Stemmerett har alle arbeidere og tjenestemenn som er knyttet til bedriften, . . .»

«Representanter for arbeidere og tjenestemenn kan unntaksvis oppnevnes av de interesserte organisasjoner når forholdene og de hensyn som er nevnt under § 5 gjør dette praktisk.»

Det foreligger i disse dager et forslag fra staten om hvordan representasjonen til Samarbeidsutvalgene i statsbedrifter skal foregå. Jeg ser dette som et tilbakeskritt, ikke et skritt framover mot demokratisering. Etter nyordningen er regelen at en skal «oppnevne representant». Før skulle man velge, som regel, men man kunne «oppnevne». Alle arbeidere og tjenestemenn som var knyttet til etaten hadde stemmerett, ordningen var så langt mulig demokratisk utformet. Det nye forslaget går etter mitt syn mer i retning av en korporativ stat. Etter det nye forslaget skal representanten oppnevnes av organisasjonene. Før skulle alle «som er knyttet til bedriften» få gi sitt besyv med ved valget, nå skal representanten oppnevnes av organisasjonene. Den nye ordningen er også meget innviklet. De som ikke er organisert blir satt utenfor, men også en del organiserte kan risikere å bli satt utenfor etter de nye reglene.

I Vassdragsvesenet har oppnevning vært praktisert både når det gjelder Samarbeidsutvalg og de ansattes representant i Hovedstyret ved ansettelse. Det har hittil ikke blitt praktisert valg hvor alle ansatte har hatt anledning til å gi sitt besyv med. Ved siste oppnevning av representant til Hovedstyret ble det oppnevnt en som er tilsatt i det direktorat som legger fram saker om tilsetninger, for-

fremmelser og forflyttinger. Etter min mening er dette en uheldig ordning, det bør tas en til dette verv som står friere. Det kan lett oppstå situasjoner hvor en kvir seg for å gå mot sitt eget direktorat. Dette er ikke sagt til forkleinelse for den som er oppnevnt; jeg tror han har sine meningers mot. Jeg er også oppmerksom på at det ved å få representanter fra andre direktorater er anledning til å komme i samme situasjon; det kunne bli saker der vedkommende måtte gå mot sitt eget direktorat, men en kunne ha den ordningen at varamannen for de ansattes representant var fra et annet direktorat, og at han tiltrådte i slike saker.

La oss gå videre framover på veien mot demokrati på arbeidsplassen her i NVE. Når vi nå er samlet under samme tak og alt er blitt så mye enklere på alle måter, så skulle det være enkelt å arrangere valg både til samarbeidsutvalgene og til Hovedstyre-representant.

Alle, både organiserte og uorganiserte, bør protestere mot forslaget om å utnevne samarbeidsutvalgs-representantene. Organisasjonene skal være et middel for individet til å oppnå selvbestemmelsesrett. Det oppnår en best ved at hver enkelt får være med å bestemme i så mange saker som mulig.

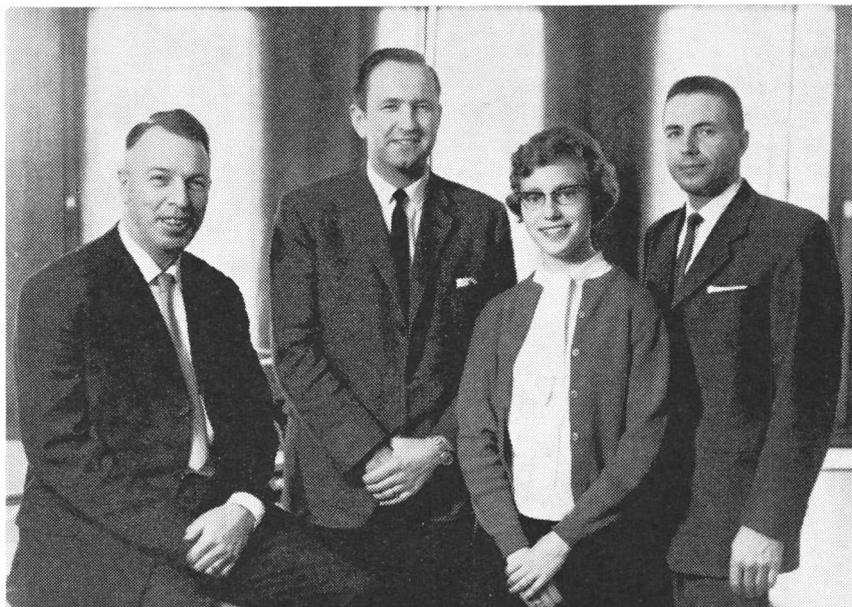
En organisert.

I DAG:

3. DISTRIKT

Tony Tambs er fødd i Las Palmas og er 36 år gamal. Han tok artium i Larvik i 1950 og eksamen på GTI Göteborg i 1952. Diplomingeniør-eksamen ved Die Technische Hochschule, Darmstadt, i 1958. Frå november 1958 har han vore ved Elektrisitetstilsynet 3. distrikt der han no er overingeniør. Tambs er gift og har eit barn. Kona er frå Helsingfors.

Frå v.: Paal Mangor Jensen, Jørgen Flood, A. M. Tjomsås, Bjørn Kai Hansen.

Paal Mangor Jensen er frå Kristiansand og har arbeid i heimbyen; han er fødd i 1931. Kona er frå same stad og dei har 3 born. Jensen tok artium i heimbyen 1949 og diploming. eksamen ved Die Technische Hochschule, Graz, Østerrike 1958, sterkstraum. Frå 1958 til 1959 var han utskreven menig ingeniør ved Forsvaret Sørlandet og frå august 1959 har han vore i tilsynet 3. distrikt.

Jørgen Flood er fødd i 1917 i Fana og tok artium i Bergen 1936. Han er sivilingeniør frå NTH, eksamen 1942 sterkstraum. Første arbeidsstaden var ved Norges Statsbaner, elektroavdelinga i Oslo. Der var han berre nokre månader og so tok han til i NVE Elektrisitetstilsynet 4. distrikt. Seinare gjekk han over til 3. distrikt og har siste åra vore sjef

der. Kona er frå Kristiansand og dei har 4 born.

A. M. Tjomsås heiter kontordama i 3. distrikt. Ho er 20 år gamal og fødd i Kristiansand S. Etter å ha teke realskule og handelsskule var ho på kontoret til ein skipshandlar i Kristiansand i eit års tid og frå april 1964 har ho vore tilsett i tilsynet.

Bjørn Kai Hansen er fødd i Evje i 1932 og var pr. 12. mai ugift. Artium tok han på Hornes Lands-gymnas 1952. GTI Göteborg 1955, og so Royal College of Science and Technology, Glasgow 1963. Mellom skulegonga i Göteborg og Glasgow arbeidde han i vel 3 år i ASEA's Laboratorie, Västerås. Frå slutten av 1963 har han so vore ved tilsynet 3. distrikt. S. N.

SJUKESØSTER OG LÆKJAR

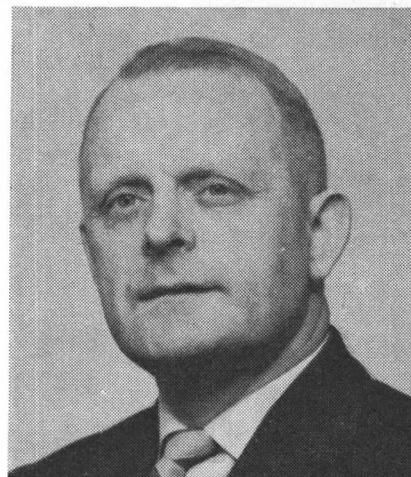
Randi Carlsson.

Randi Carlsson er frå Tune ved Sarpsborg og var der til ho reiste til Oslo for å gå skule. Ho er utdana på Aker sjukehus og er altså Akersøster, A. S.

Etter eksamen tok ho vidareutdanning på «Medisinsk behandling for spesialprøver». Sidan var ho so på Kirurgisk poliklinikk

til ho slutta på Aker i 1958. Då gifte ho seg og var heime og stelte mann og barn ei kort tid. Arbeidet som sjukesøster hadde slikt tak på henne at ho tok til att so snart smågjenta var so stor at ho kunne overlata henne til framande. Alt i 1959 tok ho arbeid som bedriftssøster i Bøndenes Bank og i Vel Vask, og i Vel Vask var ho so til ho kom her til oss no den 5. april.

Lækjaren vi har fått i NVE heiter O. B. Ramse og er frå Tovdal. Han gjekk Hornnes landsgymnas og tok eksamen der i 1936. Medisinsk embetseksamen fekk han på Universitetet i Oslo 1946. Sidan har han vore i Haugesund, universitetet i Bergen, Aust-Agder sentralsjukehus, Radiumhospitalet, Aker sjukehus og universitetet i Oslo. På universiteta har han hatt

O. B. Ramse.

utdaningsstillingar, dei siste 4 åra som reservelækjar på Rikshospitalet. Nett før han tok til her var han i 9 veker i England for å studere.

Feriehjemmet på Pålbu

Det er sikkert mange i etaten, både nyansatte og andre som ikke er orientert om hytta på Pålbu og de muligheter de her har til å benytte den. Det kan derfor gjerne være på sin plass å gi litt nærmere orientering:

Hytta på Pålbu er et feriested for Hovedstyrets tjenestemenn. Fra å være en anleggsbrakke ble den i løpet av 1952 ombygd til dette bestemte formål, og har etter hvert fått et ganske annet utseende.

Den består nå av 4 leiligheter med ett soverom

	Jan.	Febr.	Mars	April	Mai	Juni	Juli	Aug.	Sept.	Okt.	Nov.	Des.
1953						6	60	54				120
1954			30	39	7	—	67	50	21			214
1955					10	5	68	57				140
1956			45	21	14		91	86	7			264
1957		10	38	11	5	16	59	38	23			200
1958			27	40	4	6	29	46				152
1959		14	58	14	19	17	43	23	32			220
1960		20	13	48		29	59	6	4			179
1961		9	33	23		30	73	52	6			226
1962		42	46	51		41	60	49	13	35	5	342
1963		8	75	44	3	16	55	66	11	2		280
1964	3	30	59	4		11	32	37	5			181
Sum	3	133	424	295	62	177	696	564	122	37		2518

Ovennevnte tall viser antall døgn leilighetene tilsammen har vært nyttet. Da hytta har 4 leiligheter kan den teoretisk benyttes i 365 d. × 4 = 1460 d. I henhold hertil er utnyttelsen følgende:

1953 — 8 pst., 1954 — 15 pst., 1955 — 10 pst., 1956 — 18 pst., 1957 — 14 pst., 1958 — 10 pst., 1959 — 15 pst., 1960 — 12 pst., 1961 — 15 pst., 1962 — 23 pst., 1963 — 19 pst., 1964 — 12 pst.

og kjøkken. I tillegg til disse leiligheter hører en felles peisestue. Hytta er rikelig utstyrt med kjøkkenutstyr for hvert kjøkken, samt madrasser, ulltepper og puter til 18 køyer. Alle rom er elektrisk oppvarmet.

Etter hvert er hytta blitt stadig utbedret. Inventaret er blitt skiftet ut, bl. a. kan nevnes at peisestua nå er utstyrt med nye og moderne møbler. Nye gardiner er også innkjøpt og i vår ble det foretatt hovedrengjøring av hele hytta.

Hytta ligger ca. 300 m nedenfor dammen like ved Tunhovdfjorden, ca. 750 m o. h. i praktfulle omgivelser. Her er skiterreng for store og små, her er skog og fjell og vann og muligheter for fiske for dem som måtte ønske det. Her kan man velge mellom de herligste turer i skog og fjell. Til hytta hører også båt for dem som foretrekker en fredelig rotur.

Hvordan kommer man så fram til hytta?

Enten reiser man via Nesbyen og opp Rukkedalen, eller man legger turen om Kongsberg, Numedalen via Nore til Pålbu. Bruker man egen bil kan man kjøre helt fram til hyttedøra.

Som det framgår er mulighetene store og atkomsten lett. For oppholdet vil det bli avkrevd en ytterst beskjedne avgift, nemlig kr. 1.50 pr. døgn for voksne og kr. 0.75 for barn, unntatt i påsken da avgiften for hele oppholdet er kr. 10.00 pro person (barn kr. 5.00).

De pengene som på denne måten kommer inn blir brukt til bl. a. fornying av inventar, litt vedlikehold m. m.

Så håper vi at riktig mange vil legge turen til Pålbu og hjertelig velkommen til et opphold på hytta.

SOA.

BIBLIOTEKET

Vassdragsvesenet har gjennom mange år hatt eit bibliotek som har skaffa faglitteratur til bruk for funksjonærene i det daglege arbeid. Men så lenge vi var spreidde over heile byen, var det sikkert mange som ikkje hadde vore innom biblioteket, som hadde kontora sine på Drammensvegen 20 i trange lokale, først i 5. høgda, seinare i 6.

Det er stor skilnad frå Drammensvegen og til Middelthungata, og Fossekallen spør bibliotekar Krag kor han likar seg på den nye staden.

Krag.

Vi er meget godt fornøyd med de rommelige og vakre lokaler vi har fått til rådighet i nybygget. Biblioteket ligger meget sentralt til i sørfløyen i første etasje ikke mange meter fra hovedinngangen, så alle skulle ha lett adgang dit. I motsetning til før råder vi nå over leseplasser slik at vi kan by leserne trivelige forhold når de vil undersøke noe i våre tidsskrifter eller i boksamlingen.

Er det mange som har fått opp auge og veit om det nye fine biblioteket?

Ja, bruken av biblioteket er blitt større, siden vi fikk så gode lokaler, statistikken viser det. Men det kunne sikkert være nyttig for mange å bruke biblioteket mer,

og vi tror at ettersom funksjonærene blir vant med at det er så kort vei til bøkene, vil besøket i biblioteket øke.

Kva slag bøker er det de har i samlinga?

Biblioteket råder over litteratur i de områder som berøres av Vassdragsvesenets virke. Det er sikkert ikke alle som er klar over hvor forskjelligartet litteratur man kan finne her.

I mitt arbeid med Fossekallen har eg ofte hatt bruk for bøker som knapt kan reknast for faglitteratur og fått dei og på biblio-

teket, so de skaffar det og, ikkje sant?

I de tilfelle hvor våre egne samlinger ikke strekker til, skaffer vi litteratur til lån fra andre biblioteker og institusjoner av ulike art. Til gjengjeld prøver vi å stå til tjeneste også for folk utenfor NVE, og det blir ofte ganske livlig samkvem mellom oss og andre institusjoner.

Før var du åleine på biblioteket og då var det vel ofte vanskeleg når du skulle ordne noko utanfor kontoret?

Nesten like til vi flyttet fra Drammensveien var jeg alene om å betjene biblioteket. Men i mai måned i fjor begynte Knut Grandré som medarbeider her. Knut Grandré, som vil være kjent for mange fra telefonsjeneren i Parkveien, har gjort det mulig med atskillig bedre service. Når vi er to, kan vi avløse hverandre, slik at biblioteket kan være betjent i hele kontortiden.

Foruten bok- og tidsskriftsamlingen, er det meningen at det skal oppbevares modeller i Biblioteket. Foreløpig har vi en meget instruktiv modell av Tokke kraftverk, som det vil være interessant å studere nærmere. Som nærmeste nabo har vi Undervisningsrommet, også det skulle være en stor fordel.

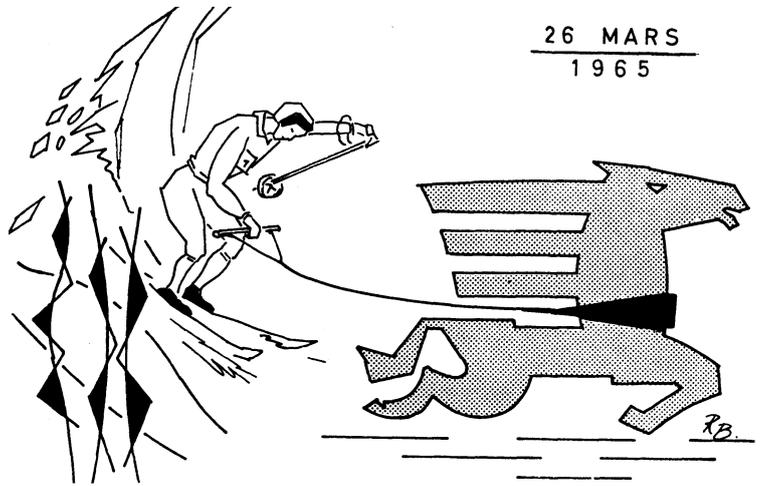
S. N.

Departementsskirennet og dei harde tredveåra

I år var det for første gong NVE som stod for tilskiping av dette rennet. I strålende sol hadde 600—700 sett kvarandre stemme på Frogner-setra. Når eg såg alle desse folka samla, og visste om alt det arbeid som er nedlagt for å få noko slikt i stand, rann det meg i hugen ei hending frå 1935. Det var mitt første år som vegarbeidar i Statens vegvesen under Arbeidsdepartementet. Sidan eg var smågut var vi vane med at når sundagen kom tok vi skia på nakken og gjekk til fjells. Ein av første helgane etter eg tok til som vegarbeidar gjorde eg det same; men dette vart ikkje vel motteke. Basen sa frå dagen etter at noko slikt høyrde ingen stad heime. Ein ny mann i eit lag skulle vere so trøytt av veka at han låg i ro og kvilde seg i helga og han skulle tenkje på å samle krefter til neste veke.

På skirennet den 26. april 1965 var det med både unge og gamle, kar og kvinne, seine og snare.

Garden stod for det tekniske, som tidtaking og slikt. Frå Vassdragsvesenet var 55 med i rennet. Eg har ofte kritisert at sportsjournalistane set først namna frå sine land. No gjer eg det same sjølv. Land som ligg so langt borte som NGO, NSB, STI, SF o. l. har liita interesse for oss. Av våre vart desse med på premielista:

26 MARS
1965

Ikkje aktive under 35 år.

- 24. Odd Bjørn Elve.
- 27. T. Ballestad.
- 29. H. Pedersen.

35—42 år.

- 4. Olav Stokkebo.
- 14. Arne J. Brekke.

42—50 år.

- 10. G. Gullikstad.
- 20. E. Hansen Wold.

Over 50 år.

- 9. A. Hovland.

Idealtid kvinner.

- 14. L. Wennevold.
- 17. Anne Bjerkeli.
- 30. V. Løver Nilsen.
- 44. Lissi Mathisen.
- 47. Randi Rønningen.

- 48. R. Graff.
- 77. A. Wennemo.
- 81. J. Tande.
- 103. T. Solhaug.
- 175. G. Torvik.

Idealtid menn.

- 27. J. Lindland.
- 30. J. Venjum.
- 41. Fr. Styrvold.
- 64. J. Heber.
- 69. G. Solberg.
- 93. P. Rognås.
- 107. Ø. Ulfsby.
- 112. F. Storaker.
- 121. Øistein Aars.
- 126. K. Y. Nilsen.
- 140. K. Lindset.
- 162. R. Paulsen.
- 163. A. Vatnhol.
- 165. S. E. Hagen.
- 167. N. Nicolaisen.

VASSFARET 1965

Vassdragsvesenets Bedriftsidrettslag, Mo i Rana, arrangerte bedriftsmesterskap på ski søndag 25. april på Ytte-
ren.

Det var stor deltakelse og et praktfullt vårvær med sol og + 12° C., så i solbakkene ble det nok i varmeste laget for løperne.

Arrangementet var vellykket, med prima buljong tilberedt av kokkene på Brakke II, og med høyttaler og eggende musikk på startplassen.

Det ble først holdt langrenn for jenter og gutter opp til 15 år. Løypa var 1—2,5 km lang.

Deretter var det turrenn over 5 km på hemmelig idealtid for damer og herrer, og til slutt gikk da sjølv Rana-mesterskapet, langrenn over 10 km. Dette gikk også som skimerkerenn.

Som det framgår av resultatene, ble Helge Øksnes Rana-mester og vinner av generaldirektørens premie.

Resultater:

Langrenn jenter.

Under 6 år.

- 1. Kjersti Eriksen 6,25
- 2. Unn Tove Fredriksen 8,20
- 3. Elin Rita Nicolaisen 9,05
- 4. Inger Anita Tysnes 10,25

6—7 år.

- 1. Britt Ormaasen 5,05
- 2. Elin Øksnes 5,06
- 3. Lillian Johnsen 6,10

8—9 år.

- 1. Berit Eide 8,35
- 2. Evy Tysnes 10,40

10—11 år.

- 1. Bente Johannessen 24,08
- 2. Gunn Waagen 24,28

12—13 år.

- 1. Inger Lise Pettersen 18,00

Langrenn gutter.

4—5 år.

- 1. Roar Nilsskog 5,07
- 2. Jan Guttormsen 7,10
- 3. Tord Hanssen 7,41
- 4. Odd Johannessen 7,52
- 5. Kjell Rostad 9,03
- 6. Svein Arne Brygfjell 11,02

6—7 år.

- 1. Roar Asland 5,07
- 2. Trond Asland 5,10
- 3. David Simonsen 5,20
- 4. Harald Rostad 5,55
- 5. Ketil Waagen 6,05

8—9 år.

- 1. Steinar Johannessen 8,09
- 2. Kjell Rune Pettersen 8,25
- 3. Jostein Waagen 8,46
- 4. Baard Simonsen 8,50
- 5. Ståle Hanssen 9,07
- 6. Jørn Tysnes 9,07
- 7. Geir Nicolaisen 9,26
- 8. Gunnar Guttormsen 9,34

10—11 år.

- 1. Rolf Rolfsen 19,34
- 2. Yngvar Pettersen 20,42

12—13 år.

- 1. Kyrre Lian 15,47
- 2. Erik Knutsen 17,47
- 3. Bjørn Ormaasen 18,45
- 4. Torbjørg Bae 19,01
- 5. Dag Brygfjell 19,10
- 6. Albert Fredriksen 21,51

14—15 år.

- 1. Kjell Brygfjell 17,35

Resultater turrenn — 5 km.

Damer (idealtid 52,10 min.).

- 1. K. Simonsen .. ÷ 5 sek.
- 1. T. Johnsen ÷ 5 sek.

1. Eli Villmo ÷ 5 sek.
4. M. Fredriksen + 15 sek.
5. Kari Waagen .. + 16 sek.
6. Klara Rostad .. + 20 sek.
7. Olea Bryggfjell + 40 sek.
8. A. Ormaasen .. ÷ 4 min.
9. Agnes Irgens .. ÷ 4 min. 30 sek.
10. Enid Eide ÷ 7 min. 39 sek.
11. S. Pettersen .. ÷ 7 min. 40 sek.

Herrer (idealtid 52,10).

1. P. B. Rolfsen .. ÷ 20 sek.
2. G. Tysnes + 50 sek.
3. P. H. Pettersen + 1 min. 35 sek.
4. A. Asland ÷ 1 min. 55 sek.
5. N. Guttormsen ÷ 2 min. 5 sek.
6. Einar Eide ÷ 2 min. 25 sek.
7. O. Fredriksen ÷ 2 min. 55 sek.
8. M. Johnsen ... ÷ 3 min. 45 sek.
9. Aage Irgens .. + 4 min. 20 sek.
10. R. Ormaasen .. ÷ 5 min. 35 sek.
11. K. Bryggfjell .. ÷ 7 min. 40 sek.
12. Nils Waagen .. ÷ 7 min. 45 sek.
13. Peder Bae ÷ 8 min. 4 sek.
14. H. K. Knudsen ÷ 8 min. 5 sek.
15. A. Kråkstad .. ÷ 10 min. 3 sek.
16. O. E. Hanssen ÷ 10 min. 15 sek.
17. Erik Eriksen .. ÷ 14 min. 5 sek.

«RANA-MESTERSKAPET»

Langrenn herrer — 10 km.

Kl. II, 25—35 år.

1. Anders Solhaug	12,12	12,36	12,54	7,04	44,46	2
2. Rolv Svartvatn	12,09	12,51	13,27	7,46	46,13	3
3. Per Halle Pettersen	13,24	13,48	14,18	8,07	49,37	5
4. Jakob Roghell	13,48	14,27	14,52	8,20	51,27	6
5. Aage Irgens	14,00	14,54	14,39	8,14	51,47	7
6. Tor Langvik Hansen	14,36	15,57	16,21	9,17	56,11	9
7. Einar Kråkstad	15,03	16,21	16,39	9,11	57,14	11
8. Einar Eide	14,54	16,18	16,42	9,37	57,31	12
9. Odd Nicolaisen	15,48	16,24	16,30	9,24	58,06	13

Kl. III, 35—42 år.

1. og Rana-mester H. Øksnes	11,45	12,15	12,48	7,09	43,37	1
2. Per Simonsen	13,54	15,33	16,12	9,31	55,10	8
3. Alf Pettersen	14,24	16,06	16,54	9,40	57,04	10
4. Åsmund Nilsskog	15,18	16,36	17,51	11,04	60,49	14

Kl. IV, 42—50 år.

1. Helge Hognes	12,36	13,18	13,24	7,33	46,51	4
-----------------------	-------	-------	-------	------	-------	---

Langrenn damer — 5 km.

Kl. II, 25—35 år.

	1. runde	Sluttid
1. Sigrun Pettersen	18,30	29,09
2. Enid Eide	19,21	31,09
3. Tordis Johnsen	20,00	33,30

TOKKERENNET

28. mars 1965

10 km langrenn (spesial).

Kl. under 25 år.

1. Odd Holløkken 60,87

Kl. 25—35 år.

1. Gunnar Åbø 47,32
2. Sondre Kringlåk 50,65
3. Einar Nordskog 51,86
4. Halvard Holen 55,05

Kl. 40—50 år.

1. Bjarne Aarhus 52,68
2. Ole Sjøe Eriksen 62,70

5 km langrenn, spesial, damer.

Kl. 25—35 år.

1. Agnes Nyheim 34,35

Kl. 40—50 år.

1. Sigrid Torgrimsen 41,45

Slalåm (damer).

Kl. 25—35 år.

1. Marie Holen 42,9 sek.
2. Agnes Nyheim 59,0 »

Slalåm (herrer).

Kl. under 25 år.

1. Torbjørn Scott 34,0 sek.
1. Åge Holløkken 34,0 »
3. Gudmund Draugedalen .. 39,9 »
4. Øystein Groven 41,8 »
5. Knut Godtland 44,6 »
6. Odd Holløkken 51,9 »
7. John M. Samuelsen 65,7 »

Kl. 25—35 år.

1. Sondre Kringlåk 36,9 sek.
2. Einar Nordskog 38,8 »
3. Olav Kasin 45,4 »
4. Halvard Holen 47,2 »
5. Olav Larsen 49,5 »
6. Gunnar Åbø 49,7 »

Kl. 35—40 år.

1. Jørgen Huus 48,7 sek.
8. Hermann Vildalen 49,0 »

Kl. 40—50 år.

1. Åsmund Kosi 42,0 sek.
2. Ole Sjøe Eriksen 56,6 »

Hopprenn stor bakke.

1. Sondre Kringlåk 131,2 poeng
2. Sverre Rinden 130,2 »
3. Hermann Vildalen .. 128,2 »
4. Gunnar Åbø 126,2 »
4. Olav Kasin 126,2 »
6. Torleif Brubakk 107,8 »
7. Ole Sjøe Eriksen 106,0 »

Hopprenn liten bakke.

1. Olav Larsen 122,9 poeng
2. Odd Scott 121,0 »

5 km idealtid.

Idealtid: 47,32.

1. Signe Aarhus	46,86 min.	0,46 min. fra idealtid
2. Knut Godtland	48,01 »	0,69 » » »
3. Olav Kasin	46,50 »	0,82 » » »
4. Nils Telstad	48,45 »	1,13 » » »
5. Åsmund Kosi	45,05 »	2,28 » » »
6. Asta Lian	50,21 »	2,89 » » »
7. John Toven	44,15 »	3,17 » » »
8. Halvard Skjelvik	51,00 »	3,68 » » »
9. Marie Holen	42,84 »	4,48 » » »
10. Lars Lian	42,56 »	4,76 » » »
11. Petter Kvernemo	42,32 »	5,00 » » »
12. Liv Aune	52,73 »	5,41 » » »
13. Halvard Haugen	52,80 »	5,48 » » »
14. Olav Langlid	53,18 »	5,86 » » »
15. Helge Lian	39,31 »	8,01 » » »
16. Oddvar Langeli	39,11 »	8,21 » » »
17. Jørgen Huus	37,90 »	9,42 » » »
18. Aksel Sømme	57,42 »	10,10 » » »
19. Jonas Sømme	57,94 »	10,62 » » »
20. Dagny Sømme	58,26 »	10,94 » » »
21. Arne Haugen	36,22 »	11,11 » » »
22. Herbjørn Fredriksen	34,60 »	12,72 » » »
23. Hermod Øyane	33,32 »	14,00 » » »
24. John Martin Samuelsen	33,24 »	14,08 » » »
25. John Sømme	62,76 »	15,44 » » »
26. Sven Melstveit	31,82 »	15,50 » » »

15 gikk under idealtid. 11 stk. gikk over idealtid.

SKIRENN PÅ INNSET

Innset-spelen er over for denne gongen. Til dei Fossekall-leserar som ikkje på førehand er orientert om kva Spelen er og står for, skal det her forteljast at navnet på denne skikonkurransen visseleg er henta frå «söta bror» i sør, Sverige. Navnet er sjøl-sagt pretensjöst. Det vart adoptert før ordet festival kom på mote, ellers hadde vi sikkert nytta det. Ja, for det er festivitas over Innset-spelen.

Det første skirenn ved Innset Kraftanlegg vart skippa i 1957 og var nærmast å rekne som ein felles søndagstur der deltakarane kosa seg i det herlege høgfjellsterrenget. Seinare kom konkurransemomentet meir og meir inn, men så seint som i 1963 hadde klassen for «idealtid» flest deltakarar. Frå 1964 har ønsket om å ta skimerket vore siktemålet for mange. For å klare dette må det trening til. Mange meiner nok at dermed har Spelen misst mykje av sjarmen og for mykje ælvor har kome over tilstellinga. Andre meiner at Spelen har sin aller største verdi akkurat på grunn av konkurransemomentet. Det, så å seie, å provosere eit stort tal arbeidarar og funksjonærar til å drive meir eller mindre intens trening for å nå målet, skimerket eller heiderleg plassering i sin klasse, er av stor helsemessig verdi. Alle funksjonærar har eit alt for stillesitjande arbeid. Utafor arbeidstida har dei lett for anten å sitje i stova eller i bilen. Arbeidarane har nok eit fysisk arbeid, men på vårt anlegg går det for seg anten på verkstad eller inne i tunnelar og bergrom. Utafor arbeidstida er det køya og bilen som er mest populære. Difor er frisk luft i lungene i vinterhalvåret også for denne gruppe av den største verdi. Ein trenar arbeidar eller funksjonær som føler at han er i god fysiske form vil yte betre og meir effektivt arbeid også i arbeidstida. Aleine den mentale glede ved å føle seg i fysisk form vil føre til det.

Yngre folk kan nok tåle det stillesitjande livet utan å føle at dei tar skade av det, men når ein kjem opp i 35-40-årsalderen kjem skorten på fysisk trening tydeleg fram. Det er difor denne aldersgruppa som treng legge seg i trening for si eiga skuld. Det vert ofte berre med tanken, men eit arrangement som Innset-spelen kan med sitt konkurransemoment setje om tanke til handling. Så med meg.

Derfor kjem ei onnor viktig side ved saka: Kameratskap og samkjensle. I løypa er det ikkje snakk om kva lønsklasse eller arbeidarstatus du har. Ei felles interesse fører saman folk som elles ikkje ville ha kome i kontakt med ein annan. Sjøl i eit lite og isolert samfunn som Innset vil slike grenseskille gjera seg gjeldande og dei fleste av oss er vel einige i at det er av det vonde. På Innset er skisporten om vinteren og fotballen om sommaren med å mjuke opp desse grensene — til felles beste. Berre det å ha eit felles samtaleemne utaom været har sin store misjon.

Frå først av var det berre dei vaksne som konkurrerte. Nå er barna kome med for fullt. Arbeidet med å stimulere ski-interessa hjå dei yngre har

vore dreve intenst dei siste to åra. Drivkrafta har vore avdelingsingeniør Knut-Ivar Simonsen som er utdanna skilærar. Han har hatt god hjelp av Ingolf Stenersen, Sverre Lauritsen, lærar Grimsbo m. fl. Skiskulen har hatt over 100 elevar frå Øvre Bardu. Mange av desse barna vil ein nok finne igjen på premielistene rundt i landet om få år.

Tanken bak arbeidet med barn og ungdom er å skape sunne og gode fritidsinteresser. Teenage-problemet er utan tvil tilstades også hjå anleggsbarna, mellom anna på grunn av at dei må flytte frå anlegg til anlegg og vert difor lite rotfeste. Konkurranseskisporten er i så måte eit ypperleg middel. Foreldre og barn har i vinter kunna trene i lag i den improviserte lysløypa. Denne felles interesse der generasjonane kan møtast på likefot skulle vel ikkje vere vanskeleg å sjå fordelene med, men det er foreldra som må først ut i løypa.

Innset-spelen gjekk i år av stabelen 24. og 25. april i strålende vårsol, utan vind, men med fleire varmegrader. I langrenna starta 150 personar frå 2 til 65 år. I slalom var deltakinga noko mindre. Då vi ikkje kan legge for stort beslag på spalteplassen vil berre dei aller beste i kvar klasse verte nemnt i resultatlista nedafor.

Vi merker oss at Gunnar Indseth som vann generaldirektøren sin ærespremie for beste prestasjon i løypa tillike hadde tre søner med som alle vann sine klassar. Ein tar vel ikkje feil når ein tippar at skipraten gjekk livleg ved kveldsbordet på Innsetgarden den kvelden. Det same gjeld nok også for Sverre Lauritsen som vann klasse C og som hadde to barn med siger i yngre klassar.

Primus motor for heile arrangementet var i år som før Ivar E. Skotvoll som i tillegg til alle arrangørplikter klara å nå fram til første-plassen i klasse D både i langrenn og slalom!

10 km langrenn — menn.

Kl. B.

1. Gunnar Indseth 32.04 (generaldirektøren sin ærespremie)
2. Harry Olsen 32.51 (Luma-pokalen)

Kl. C.

1. Sverre Lauritsen 35.05 (anleggsleiaren sin premie)
2. Annar Johnsen 35.32
3. Ole Langnes 35.41

Kl. D (35-42 år).

1. Ivar E. Skotvoll 37.31 (Gaskas-pokalen)
2. Aamund Tverrfjell 37.44
3. Ljot Løkseth 40.07

Kl. E (42-50 år).

1. Torleiv Høgestøl 45.12 (anleggsarbeidaranes ærespremie)
2. Robert Larsen 48.23

Ei side ved ski-sporten er at ein får ei viss trening i høvisk framferd i ung alder.

Kl. F (over 50 år).

1. Peter Hasvold 43.29 (Verksted-pokalen)
2. Hugo Henriksen 46.17

Eldre junior.

1. Stein Solseth 35.53
2. Ivar Arntsen 46.18

5 km langrenn damer.

Kl. A.

1. Asbjørg Skotvoll 20.50
2. Svanhild Solvoll 24.21

Kl. B.

1. Ba Foyen 29.24

Vinnerar i dei ymse årsklassar i barneskirenna var:

- 2 år: Inge Simonsen 1.29
- 3 år: Karl Tore Grimsmo 1.29
- 4 år: Jon Kummeneje 0.34

Løype B.

- 5 år: Tor Svendsen 1.51
- 6 år: Steinar Hansen 2.00

Løype C.

- 7 år: Johny Luritsen 3.29
- 8 år: Geir Inge Indseth 3.18
- 9 år: Dag Tonny Randers 3.25

Løype D.

- 10 år: Jan Magne Indseth 12.44
- 11 år: Per Alve Indseth 11.46
- 12 år: Steinar Øverås 11.25

Løype E.

- 13 år: Eilif Larsen 18.56
- 14 år: Age Solseth 19.32
- 15 år: Arnold Øverås 17.08

Langrenn gjenter.

Løype A.

- 3 år: Monika Lauritsen 1.12
- 4 år: Marit Lind 0.43

Løype B.

- 5 år: Sølvi Heimdal 2.36
- 6 år: Gun Tove Dalberg 2.10

Løype C.

7 år: Ann Helen Langmo	4.58
8 år: Nina Olsen	5.43
9 år: Ellen Johnsen	4.38

Løype D.

10 år: Wencke Johnsen	18.55
11 år: Hilveg Luneborg	17.00
12 år: Aina Heimdal	12.17
13 år: Bente Haugland	13.08
14 år: Ingebjørg Svensli	15.36

Slalåm gutar.

Løype A.

7 år: Jonny Lauritsen	58.0 sek.
8 år: Ole Høgestøl	80.8 sek.
9 år: Leif Øverås	59.0 sek.
10 år: Reidar Langmo	41.0 sek.

Løype B.

11 år: Ole Dalberg	62.1 sek.
12 år: Steinar Øverås	53.0 sek.

Slalåm jenter.

Løype A.

9 år: Siri Foyn	59.5 sek.
10 år: Maj Britt Dalberg	48.4 sek.
11 år: Gerd Heidi Haugland	48.5 sek.
12 år: Aina Heimdal	45.7 sek.
13 år: Bente Haugland	60.9 sek.
14 år: Ingebjørg Svensli	57.2 sek.

Slalåm, kort løype — menn.

Kl. C (16—35 år).

Ingolf Hansen	39.0 sek.
---------------	-------	-----------

Kl. D (36—42 år).

Edmund Randers	40.2 sek.
----------------	-------	-----------

Kl. E (42—50 år).

Harry Langmo	44.7 sek.
--------------	-------	-----------

Kl. F (over 50 år).

Peder Øverås	51.0 sek.
--------------	-------	-----------

Damer, kort løype.

Kl. A.

Svanhild Solvoll	47.3 sek.
------------------	-------	-----------

Slalåm, lang løype — menn.

Kl. B.

(Lifjell-pokalen)

Knut-Ivar Simonsen	48.7 sek.
--------------------	-------	-----------

Kl. D.

Ivar Skotvoll	62.6 sek.
---------------	-------	-----------

Junior.

Sigmund Djupnes	50.4 sek.
-----------------	-------	-----------

5 km langrenn «idealtid» = 36 min. for menn. 1. Reidar Øystad 4.36 min. frå idealet.

5 km langrenn «idealtid» = 43 min. for damer. 1. Paula Kummeneje 8.46 min. frå idealet.

Dei 24 idealistane måtte vurdere ein avstand ute i terrenget og dertil svare på tre kunnskaps-spørsmål. Feil på desse spørsmåla gav tillegg eller trekk i gangtida alt etter som dei hadde kome inn etter eller før den stipulerte idealtida som ingen kjente på førehand. Best av alle i desse disiplinane var eldste deltakar, Th. Hanstad, som berre fekk 14 sek. i tillegg.

17. mai på Innset

Innset-grenda ligg over 30 km frå Setermoen som er sentrum i Bardu. Det er difor ikkje meir enn rimeleg at vi her oppe har ordna oss med litt 17. mai-feiring på eiga hand utaom det offisielle programmet nede i bygda. Slik har det vore i alle år.

Ifølge programmet skulle dagen starte med salutt kl. 7.00 — real anleggssalutt der det ikkje vart spara på statens dynamitt. Men svært få fekk høve til å vakne av den smellen, for langt tidlegare hadde det improviserte skramle-orkesteret gjort sitt aller beste for å få søvnen ut av augo på folk. Det var ikkje nokon sommarkledd skare mot lysegrøn bakgrunn ein fekk sjå. Det var nemleg minusgrader og snøfokk. Frå før låg brøytekantane meterhøge langs vegane, men bråket som orkesteret laga, var av sydlandske dimensjonar.

Trass i været gjennomførte gjentespeidarane, Innset 3. tropp og flokk, den høgtidelege flaggheisinga framfor Messa med stor presisjon. Deretter flagg-tale ved kontorsjef Foyn. Speidarinnslaget var nytt av året. Det er fruene Foyn og Aas som har tatt opp dette arbeidet.

Utpå formiddagen dro Innset-folket i flokk og følge til Seter-

moen til eit noko mildare klima (ca. 0 grader) for å vere med på skuletoget der — men i 14.00—15.00-tida bar det opp att til kuldegradene.

Været hadde nå gitt seg så pass at det var mogeleg å gjennomføre barne- og borgartoget trass i at musikken frå Setermoen svikta. Sokneprest Bremer heldt talen for dagen i Samfunnshuset, som var fullsett. Han retta orda til barna som det var mange av.

Etter eit par filmar og mat kom det som dei fleste hadde venta på: Premieutdeling til barna som var med på Innset-spelen. Opp på scenen må kvar einaste deltakar. Det er utruleg kor vanskeleg det kan vere å følgje formaningane heimafrå om å ta mot premien med høgare handa, deretter flytte den over i venstre for så å rette høgare handa fram til han som deler ut premiane medan ein bukkar fint eller neiar grasiøst. Særs komplisert vert det sjølsagt t. d. for 5-åringen som har gløymt kva som er høgare og venstre handa. Sjeldan har jubelen vore så stor på Samfunnshuset som under denne premieutdelinga.

Etterpå var det fest for dei vaksne, og 18. mai kom før ein visste ordet av det.

H.

Speidarsjefen fru Foyn, lærarinne fru Olsen, barna og flaggberaren.

